

Date of Publication: 20th April 2019

Vol. IX Issue 2 May 2019

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

Vol. IX Issue 2 May 2019 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

பெரிய காரியம் I	ரூ.200/-
பெரிய காரியம் II	ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-

☪☪☪☪☪

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

The Book Garry Jacobs	ரூ.700/-
சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1) N. அசோகன்	ரூ.150/-
SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II N. Asokan	ரூ.150/-
வீடுதோறும் தியான மையம் வித்யா ரங்கன்	ரூ.100/-
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1 & 2) ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	ரூ.200/-

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்
மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.
☎: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்
மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
☎: (044) 24347191

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

மே 2019

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. IX

Issue 2

May 2019

இம்மாத மலரில். . .

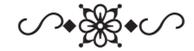
பொருளடக்கம்

	பக்கம்
லைப் டிவைன்	4
இம்மாதச் செய்தி	10
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	13
பெரிய காரியம்	16
அஜெண்டா	20
The Life Divine – Outline	22
மனித சபாவம்	25
நெஞ்சக்குரிய நினைவுகள்	29
பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5	31
வீடுதோறும் தியான மையம்	35
அன்பர் அனுபவம்	41
நெருக்கடிகளே நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துகின்றன	44
அன்னை இலக்கியம் இனி நடப்பவை நல்லவையே	48

ஜீவியத்தின் ஓசை

ஓஓஓஓஓ

பொய்
செயல்படச்
சொல்வது
ஏமாற்றுவது.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-

தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

லைப் டிவைன்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 338

Para 15

In universal being's nature, the Infinite and the finite coexist.

It is not a juxtaposition of two opposites.

It is as natural as the relation of Light and Fire with the suns.

The finite is a frontal aspect of the Infinite.

It is a self-determination of the Infinite.

No finite can exist in itself and by itself.

It exists by the Infinite.

It is of one essence with the Infinite.

The Infinite is not solely a self-extension in Space and Time.

It is something that is also spaceless and timeless.

It is a self-existent Indefinable and Illimitable.

It can express itself in the infinitesimal.

பிரகிருதியின் புருஷனை நாடுவது ஸ்ரீ அரவிந்தம்.

II/2. பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா — மாயை, பிரகிருதி, சக்தி

பிரபஞ்ச ஜீவனில் அனந்தமும், அணுவும் ஒருங்கிணைந்துள்ளன.

இது இரண்டு எதிரானவை அடுத்தடுத்து வைக்கப்பெற்ற பக்க அணிமை நிலை அல்ல.

சூரியனில் ஒளியும், நெருப்பும் எவ்வாறு இயல்பாகச் சேர்ந்துள்ளதோ அது போன்ற நிலை அது.

அணு என்பது அனந்தத்தின் முகப்புப் பகுதி.

அது அனந்தத்தின் சுய-நிர்ணயம்

எந்த சிறியதும் தனக்குள், தானே சொந்தமாக இருக்க முடியாது.

அணு அனந்தத்தால் உள்ளது.

அது அனந்தத்தில் சாரமாக இணைந்துள்ளது.

அனந்தம் என்பது காலம் மற்றும் இடத்தின் சுய-விரிவாக்கம் மட்டுமல்ல.

அது இடமற்ற, காலமற்ற நிலையும் இணைந்தது.

அது சுயமானது, விளக்கவோ வரையறுக்கவோ முடியாதது.

அது அணுவில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

வாழ்வின் ஜீவன் வாழ்வனைத்தையும் யோகமாக்கும்.

It can also express itself in the vast.

It can express in a second of time.

It can express in a point of space or passing circumstance.

The finite is seen as a division of the Indivisible.

But there is no such thing.

For this division is only apparent.

There is a demarcation, but no real separation is possible.

We must see with the inner vision and sense.

We must not see a tree or object with the physical eye.

Then we become aware there is an infinite one Reality.

That Reality constitutes the tree or object.

It pervades its every atom and molecule.

It forms them out of itself.

It builds the whole nature, the process of becoming.

It builds the operation of indwelling energy.

All of these are itself, are this infinite Reality.

சலனத்தின் ஜீவனுக்கும் சபலமில்லை.

அது எல்லையற்றதிலும் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

அது ஒரு நொடிப் பொழுதில் தன்னை வெளிப்படுத்தக் கூடியது.

இடத்தில் ஒரு புள்ளியிலும் அல்லது விரைந்து மறையும் சூழ்நிலைகளிலும் அது வெளிப்படக் கூடியது.

சிறியது பிரிக்க முடியாததின் பிரிவினையாகக் காணப்படுகிறது.

ஆனால் அப்படி ஒன்று இல்லை.

பிரிவினை என்பது தோற்றம் மட்டுமே.

அங்கு வரையறை உண்டு, உண்மையான பிரிவு சாத்தியமற்றது.

நாம் அகக் காட்சி மற்றும் அக உணர்வால் காண வேண்டும்.

ஒரு மரத்தையோ, பொருளையோ நம் ஸ்தூலப் பார்வை கொண்டு பார்ப்பது கூடாது.

அப்பொழுதுதான் அங்கு அனந்தமான ஒரு மெய்மை இருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

அந்த மெய்மைக்குள் மரம் அல்லது பொருள் அடக்கமானது.

அதன் ஒவ்வொரு அணுவிலும் மூலக்கூற்றிலும் அது ஊடுருவிப் பரவியுள்ளது.

அது அவற்றை தன்னிலிருந்து உருவாக்குகிறது.

பிரம்மம் தான் சிருஷ்டியாகக் கூடிய பூரணமான இயல்பு நிலையை உருவாக்குகிறது.

உள்ளுறையும் சக்தியின் இயக்கத்தை உருவாக்குகிறது.

இவையனைத்தும் அனந்தமான மெய்மையே.

ஜீவனுக்கு நிஷ்டை அளிப்பது ஆத்ம சமர்ப்பணம்.

We see it extending indivisibly.

We see it uniting all objects.

None is really separate from it.

None is quite separate from other objects.

“It stands” says the Gita “undivided in beings and yet as if divided.”

Thus each object is that Infinite.

Each is one in essential being with all other objects.

They are also forms and names.

They are powers, numens of the Infinite.

(Contd...)

ஜீவிய மணி

உழைப்பு உயர்ந்தது என்று நம்புவனுக்குச் செல்வம் சேர்ந்தால் அதிசயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் பழிவாங்கும் எண்ணமுள்ளவனுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் கெட்டுப் போகின்றன என்றால் அது நமக்குப் புரிவதில்லை. பழிவாங்கும் மனப்பான்மைக்கும், வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் என்ன தொடர்பு என்று தெரிவது கஷ்டம். எதையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளும் எண்ணத்தை அதிதீவிரமாகப் பின்பற்றிப் பலரும் கேலி செய்யும் அளவுக்கு வந்த ஒருவருக்கு எதிர்பாராமல் வாழ்க்கை பெரும் செல்வத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது அவர் உட்பட யாருக்கும் சுத்தத்திற்கும், பெரும் செல்வத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு தெரிவதில்லை. தெரிந்தால் புரிவதில்லை.

இறைவனை நாடும் மனிதச் செயல் அனுபவிப்பது
பிரம்மானந்தமாகும்.

அது பிரிவினையற்று விரிவடைவதை நாம் காண்கிறோம்.

அது எல்லாப் பொருட்களையும் இணைப்பதைக் காண்கிறோம்.

எதுவும் அதிலிருந்து உண்மையில் பிரிந்து இருப்பதில்லை.

எதுவும் பிற பொருட்களிலிருந்தும் பிரிந்து இருப்பதில்லை.

ஜீவன்களில் பிரியாமல் தோற்றத்தில் பிரிந்தது போல் ‘அது நிற்கிறது’ என கீதை கூறுகிறது.

எனவே, ஒவ்வொரு பொருளும் அந்த அனந்தமே.

ஒவ்வொன்றும் தம் சாரத்தில் அனைத்துப் பொருட்களுடனும் ஒன்றாகி ஐக்கியப்பட்டுள்ளன.

அவை ரூபங்கள் மற்றும் பெயர்கள்.

அவை சக்திகள், அனந்தத்தின் தெய்வீக ஆற்றல்கள்.

(தொடரும்...)

ஜீவிய மணி

பயம் அழியும் வாழ்க்கைக்குரியது.

அழிவில்லாத வாழ்க்கைக்கு அளவுகடந்த பொறுமையுண்டு.

எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையுடையது. தொடர்ந்த மலர்ச்சியுண்டு.

வீரத்துடன் செயல்படுவது உயர்ந்த வாழ்க்கை. எனவே பயத்துடன் செயல்படுவனை அழியும் வாழ்க்கை ஏற்றுக் கொண்டு அழிக்கின்றது.

பயம் அறியாத வீரம் நிறைந்தவனை அழியாத வாழ்வு ஏற்றுக்கொண்டு தன் பொக்கிஷங்களைக் கொடுக்கின்றது.

அன்னையைக் கடந்த தீர்வு தேவையில்லை.

இம்மாதச் செய்தி

சாவித்ரி
அஜெண்டாவில்
உரையாடலாகியது.

மறைந்துள்ள குறைகளின் மலர்ந்த பூரணம்.

சாவித்ரி

Page 221: Unreality made real and conscious Night

இல்லாததை இருப்பதாக்கி, விழிப்பான இருள்

- ☆ பயங்கர, தீவிர, பிரம்மாண்டமான உலகம்
- ☆ பெரிய விபத்துக் கனவுகள் உற்பத்தியாகும் ஆதிநாள் கர்ப்பம்
- ☆ புழுவென மறைவில் சுருண்டிருந்தது
- ☆ சொர்க்கத்தின் நட்சத்திரங்கள் எய்த ஈட்டியினின்று தப்பித்தன
- ☆ அது இல்லாத அனந்த வாயில்
- ☆ அழிவு நிறைந்த பிரம்மத்தின் அழியாத காலம்
- ☆ ஆன்மீகத்தின் அனைத்து அம்சங்களையும் முழுமையாக மறுத்து
- ☆ ஒரு காலத்தில் ஆத்ம ராஜ்யத்தில் சுயம் பிரகாசமானவை
- ☆ அவற்றின் சொந்த எதிர்ப்பாக அவை மாறின
- ☆ ஜீவன் அர்த்தமற்ற சூன்யத்துள் அமிழ்ந்தது
- ☆ இருப்பினும் அது பூஜ்யம் என்ற உலகின் பெற்றோராகும்
- ☆ ஜடம் இருளாகி பிரபஞ்ச மனத்தை விழுங்கி
- ☆ அதன் உயிரிழைக்கும் உறக்கத்தினின்று உலகை உற்பத்தி செய்தது
- ☆ சொரணையற்ற கறுத்த மூர்ச்சையிழந்த நிலை ஆனந்தம்
- ☆ சுருண்டு தன்னுள் அடங்கி, தெய்வ பிரம்மானந்தம் அனுபவித்து

தொடர்ந்து உயரும் திறன்.

- ☆ வருத்தமும் வலியும் பொய்யான தீவிர ரூபம் கொண்டு
- ☆ சிலுவையில் துவண்டு ஆணியினின்று தொங்கி
- ☆ உணர்வற்ற ஊமை உலகின் மண்ணில் பதிந்து
- ☆ பிறப்பு வலி, மரணம் வேதனை
- ☆ மீண்டும் வலியும், வேதனையும் ஆனந்தமாகி
- ☆ குதர்க்கத்தின் குணச் சிகரமென எண்ணம் வீற்றிருந்தது
- ☆ மூவகை சர்ப்பம் கறுத்த முக்காலியிலிருக்க
- ☆ என்றுமழியாத எழுத்தை தலைகீழே புரிந்து
- ☆ வாழ்வின் தெய்வ சட்டத்தைத் தலைகீழ் மாற்றும் மந்திரவாதி
- ☆ இருண்டு இருவழியினிடையே தீமைக் கண்கள் தீப்பந்தமாகி
- ☆ சாவின் குரல் சர்ச்சிலிருந்து சந்தமாக ஒலித்து
- ☆ நரக வினோதம் மங்கிய அடையாளம்
- ☆ பாவச்சொல்லின் மந்திர ஓதம்
- ☆ பயங்கர சிறந்த ஆரம்பம்
- ☆ அவள் புதிர்களின் சம்பிரதாயத்தை நடத்தினாள்
- ☆ துன்பம் இயற்கையின் தினசரி வழக்கமான உணவு
- ☆ வேதனைப்பட்ட நெஞ்சம் உடலைக் கவரும்
- ☆ சித்ரவதை இன்பத்தின் சூத்திரமாகும்
- ☆ வலி சொர்க்கப் பூரிப்பாக நடித்தது
- ☆ நல்லது நம்பிக்கையற்ற கடவுளின் தோட்டக்காரன்.

ॐॐॐॐॐ

வளரும் ஞானத் தெளிவு.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/68. சமர்ப்பணம் சர்வ அர்ப்பணமானால் ஆன்மா பிரம்மாவில் முடியும்.

- சமர்ப்பணத்திற்குரியவை நான்கு அம்சங்கள்.
- ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தம்.
- சம்பாதிப்பவனால் சேமிக்க முடியாது.
- குடும்பம் நடத்துவது சிரமம்.
- குடும்பம் பெருகி வருவதால் வருமானம் அதிகரிக்காமல் குடும்பம் நடத்த முடியாது.
- பிள்ளைகள் பிறப்பதால் செலவு அதிகமாகும்.
- படிப்பு, அதிக செலவு வைக்கும்.
- திருமணம் பெரும் செலவு.
- பெருகும் குடும்பம், படிப்பு, திருமணம் கடந்து சேமிப்பு எழும்.
- சம்பளத்தில் சேமிப்பு முடியாத காரியம்.
- சம்பளம், கடனை எழுப்பும்.
- சம்பாத்தியத்திற்கு அடுத்தது சேமிப்பு.
- ஜீவனுக்கடுத்தது ஜீவியம்.
- சமர்ப்பணம் அடுத்த கட்டம் போவது அது போல.
- வீடு கட்டுவது, அயல் நாட்டுப் பயணம் சம்பாதிப்பவனுக்கில்லை.
- இருந்தால் எவ்வளவு சிரமம் என விளங்கும்.
- வியாபார வருமானத்திற்கே அவை உரியவை.
- சமர்ப்பணம் சர்வ அர்ப்பணமாவது இது போன்ற வளர்ச்சி.
- சமர்ப்பணம் சர்வ அர்ப்பணமானால் சரணாகதியாகும்.

அர்ப்பணமாகும் சமர்ப்பணம்.

- சமர்ப்பணம் பள்ளியில் சேர்வது போல், சரணாகதி பட்டம் எடுப்பது போல்.
- அது நடந்து முடிந்தால் ஆத்மா பிரம்மத்தையடையும்.
- தவம் ஆத்மாவை பிரம்மத்திற்குக் கொண்டு செல்லும்.
- தவம் எடுத்துச் செல்வது ஒரு ஆத்மா.
- சர்வ அர்ப்பணம் சரணாகதியாக முழு ஆத்மாவும் சம்மதிக்க வேண்டும்.
- ஒரு குடும்பம் செழிப்பது தவம்.
- ஊர் முழுவதும் செழிப்பது சரணாகதி.
- சமர்ப்பணத்திற்கு ஏராளமான நிலைகள் உண்டு.
- அத்தனை கட்டங்களும் அடுத்த உயர்ந்த நிலையில் சரணாகதிக்குண்டு.
- பிரம்மத்தை மோட்சத்தில் அடைவது தவம்.
- சர்வ அர்ப்பணம் பிரம்மத்தைத் திருவுருமாற்றத்தில் அடையும்.
- ஒன்று சிறியது, கடுகளவு.
- அடுத்தது பெரியது, மலையளவு.
- எளிய மனிதன் இலட்சியத்திடம் வருவதில்லை.
- பெரிய இலட்சியம் பெரிய ஆத்மாவுக்கு.
- தேர்தலில் பெரு வெற்றி பெற்ற பின்பும் பதவி பலருக்குப் பயம் தருவது.
- ஆன்மீக இலட்சியங்கள் மனிதன் மனத்தில் எழுவதில்லை.
- எழுந்தால் மனம் பரந்து விரிந்து கரைந்து மறையும்.
- அன்பன் ஆரம்ப நிலையிலிருக்கிறான்.
- அடுத்த கட்டம் பாரமானது.
- முடிவான கட்டத்தைச் சிலரே அறிய முடியும்.
- முடிவான கட்டம் மூலத்தில் புரிவது புனர்ஜென்மம்.

ஒரு நிலை உயரும் செயல்.

- ஒரு ஜென்ம அனுபவத்தை மரணத்திற்குமுன் கிரகிக்க முடியாது.
- அதை உடலின் பொருளில் சூட்சுமமாகப் பெற நாளாகும்.
- அது மரணத்திற்குப்பின் தான் முடியும்.
- பெரிய ஆத்மாவுக்கு நாளாகும் பல வருஷங்களாகும்.
- அது பூர்த்தியாவது வேதம் கூறும் மோட்சம்.
- பிறவிக்கு முன்னும், சிருஷ்டிக்கு முன்னும் ஆத்மா பிரம்மத்தை அறிவது அந்த மோட்சம்.
“சுப்ரீம் அனந்தம் தெய்வீக பிரபஞ்ச வீச்சு”
- சூட்சும உடலில் வேதம் பெற்றதை ஸ்ரீ அரவிந்தம் பூத உடலில் பெற முயல்கிறது.
- அவ்வுடல் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவும்.
- பிரம்மம் பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தது.
- சர்வ அர்ப்பணம் அப்பிரம்மத்தை எட்டி நிரப்பும்.
- சமர்ப்பணத்தால் மனிதன் பிரம்மத்தை அதன் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் நிரப்புகிறான்.
- எளிய மனிதன் உயர்வதுண்டு. அவன் சமர்ப்பணத்தால் உயர்ந்தால் இதுவரை உலகம் சாதிக்காததை அவன் சாதிப்பான்.
- அன்னையின் தரிசனம் பெற்றவருக்கு அவர் துறையில் - டென்னிஸ், சங்கீதம் - இவ்வுயர்வு நாட்டாளவிலும், அதைக் கடந்தும் கிடைத்தது.
- அது தொழில் முன்னேற்றம்.
வாழ்வு முன்னேற்றம் முழுமையானது.
ஆன்மீக முன்னேற்றம் அதைக் கடந்தது.
அதுவே முடிவு.

(தொடரும்)

ॐ

குறை நாடாத குணம்.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பெரிய காரியத்தைச் செய்யக் கூடியவருக்குத் தோன்றுபவை பல. தோன்றாதவை பல. அவரைக் காண்பவர் 'இவர் பெரியவர்' என அறியார். விபரம் தெரிந்தவர் மனநிலையது. விபரம் தெரியாதவர்க்குப் பெரிய காரியம், பெரிய மனம், பெருந்தன்மை தெரிவதில்லை. அதன் விளைவாக நடக்கும் காரியங்கள் சிறியதானாலும், அவர்கள் கண்ணில் பெரியதாகப்படும். பெரியவரைப் பெரியவர் என்றறியாத இளைஞன் அவன் கையை அவர் பிடித்தவுடன் 17 ஆண்டு கைவலி வேகமாகக் குறைவதை அறிந்தான். அது அவருக்குப் பெரிய காரியமில்லை. சிறிய காரியம். கைவலி குறைவது சிறிய காரியமானாலும் இளைஞனுக்கு அது பெரிய காரியம். ஒரு 10 வயது குழந்தை வந்த இடத்தில் அட்டகாசம் செய்கிறது. தாயாருக்கும் தாத்தாவுக்கும் அடங்கவில்லை. வந்த வீட்டுப் பெரியவர்-களுக்கும் அடங்கவில்லை. இது அந்த வீட்டு அன்பருக்குச் செய்தியாய் வந்தது. 'நீங்கள் அங்கே வர வேண்டாம். குழந்தை ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறான்' என்றனர். சிறிது நேரம் கழித்து அன்பர் அங்கு வந்தார். குழந்தை அடங்கி பொறுமையாயிற்று. அங்கிருந்த அனைவரும் அன்பர் முன் குழந்தை அமைதியாகி விட்டான் என்றறிந்தனர். பெரிய காரியம் சோதனைக்குரியதல்ல. எளிய மனம் சோதனையை நாடும். விமான நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்ட விமானம் அன்பர் குரலுக்குப் பதிலாக வந்து அவரை அழைத்துப் போயிற்று. கப்பலும் ½ மணிக்குப்பின் திரும்பி வந்தது. இவை தெரிந்தாலும் எனக்கே நடந்தால் தெளிவாக இருக்கும் என மனம் நினைக்கும். மூட்டு வலி பல வருஷமானது, கழுத்துக் குடைச்சல், பார்வை மங்குவது, முதுகு வலி, கால் வீக்கம் போன்றவை நெடுநாள் தொந்தரவு செய்வதுண்டு. மனம் பெரிய காரியத்தை நாடி நெஞ்சு பிறந்த நாள் தரிசனம் போல் நிறைந்து நெஞ்சு விரிந்து உடலெங்கும் பரவுவது

புறம் புனித அகமாவது.

தெரிந்து அது சில மணி நேரம் அல்லது ஒரு நாள் நீடித்தால் நேற்றுவரை முடியாதது இன்று நடக்கும். இன்று சற்று நேரம் கண் பளிச்சென தெரியும். முதுகு வலி மறந்து சில நாட்கள் நீடிக்கும். நிரந்தரமான விடுதலையும் கிடைக்கும். 4 வருஷமாக சித்தப் பிரமை பிடித்தவர் நம் போல் பழகுவார். சித்தப் பிரமையும் மாறும். குதர்க்கமானவர்தான் படும் கஷ்டங்களுக்குப் பிறரைக் காரணமாகக் காட்டுவார். அதிகாரி சரியில்லை, குமாஸ்தா பொறுப்பற்றவர், மனைவிக்குத் திடமில்லை, கணவனுக்கு அனுபவமில்லை என்பவர் 30 வருடமாக அவர் அதையே திரும்பத் திரும்பப் பேசுவார். இது போன்ற நேரம் 'நான் என்ன செய்ய வேண்டும்' எனக் கேட்பார். 'என் குறைகட்கு நானே பொறுப்பு' என நம்முடன் உள்ளவர் அறிவது நாம் பெரிய காரியத்திற்குத் தயாராகி விட்டோம் எனப்பொருள். மேஜை மீதிருந்து விழுந்த கண்ணாடி டம்ளர் உடையாது. Mark Roberts வீட்டில் வந்த அமீனா தானே திரும்பப் போனான். மேரி தார்னுக்குப் பணம் வந்தவுடன் லேடி அரபெல்லாவுக்கு அவள் 'Dear Mary' ஆனாள். Lufton வராமல் அமீனா திரும்பப் போவதும், பணம் வராமல் மேரி Dear Mary ஆவதும் பெரிய காரியம். Mrs.Crawley-க்கு வேலைக்காரியும் போன பின் Lucy உதவிக்கு வந்து, அவளுக்கு உதவுவதால் Lucy-க்கு ஜூரம் தொற்றி வராமல் இருந்து, அங்கிருந்த போது Lady Lufton வந்து என் மருமகளாக வர வேண்டும் என Lucy-ஐக் கேட்பது பெரிய காரியம். ஒருவர் பொய்யைக் கைவிட முடிவு எடுப்பது பெரிய காரியம். Dictionary-யில் தேடும் சொல் திறந்தவுடன் கிடைப்பதும் 'தொடர்ந்தும்' கிடைப்பதும் பெரிய காரியம். 50 ஆண்டுகள் கழித்துத் திருடு போன பொருள் திரும்பி வருவதும் அது போன்றதே. ஒரு மகாநாடு அதைக் கூட்டுபவர் கருத்தை விளக்க நடக்கிறது. அங்கு எதிரான கருத்து எடுபடாது. எதிரான கருத்து அளவுகடந்து பாராட்டப்படுவது பெரிய காரியம். அறிவில்லாதவன், மடையன், அடிமடையன், தேங்காய் மடையன் எனப் பலவகையாக அறியாமையை நாம் அறிவோம்.

ஆழம் நாடும் அமைதி.

அப்படிப்பட்டவர் செய்கிற காரியங்களையும் நாம் அறிவோம். ஒருவர் கையில் பணமில்லாமல் வீடுகட்ட, மனை வாங்க கடன் வாங்கினார். Rs.650/- (1970-இல்) சம்பளம் உள்ளவர் கடன் வாங்கி Rs.2000/- செலவு செய்தவர் தன்னைத் திருத்த முயன்று எடுத்த முடிவு; இனி மாதம் Rs.1000/-க்கு மேல் செலவு செய்வதில்லை. டெல்லி மகாநாட்டுக்கு மாணவப் பிரதிநிதியாகப் போனவர்க்கு வசூல் செய்த பணத்தில் டிக்கெட் வாங்கிக் கொடுத்தனர். டெல்லியில் டிக்கெட் பணத்தைச் செலவு செய்து விட்டார் அவர். வீடு, 5 காணி நிலம், கடையுள்ளவருக்கு மாமியார் வீட்டு முழு ஆதரவு இருந்தது. அவர் கடையை மூடி விட்டார். நிலத்தைப் பல ஆண்டுகளாகப் பயிரிடவில்லை. பையனை டேராடூன் கல்லூரியில் சேர்க்கத் திட்டம் போடுகிறார். கேட்பவர் கேட்பதைக் கொடுப்பது அறிவுடைமை, நல்ல பழக்கம் என்று நம்பும் பட்டம் பெற்றவர் ஒருவர். 1965-இல் ஒருவர் ஜாதகப்படி அவருக்குச் சகடை 34-ஆம் வயதில் முடிகிறது எனக் கண்டார். 34 வயதிற்கு மேல் 15 வயதுப் பெண்ணை மணந்தால் சரி வராது என அவர் திருமணம் வேண்டாம் என முடிவு செய்தார். அவருக்கு 2 தம்பிகள் உண்டு. வயது 25, 28, 30-இல் பெண்கள் திருமணத்திற்குக் காத்திருப்பதை அவர் அறியவில்லை. மனம் மாறி திருமணம் செய்த பொழுது 30 வயது பெண்ணை மணந்தார். ஒரு தலைமை ஆசிரியர் பள்ளிக்கூட Time Table போட ஒருவன் மேதையாக இருக்க வேண்டும் என நினைத்தார். இது போன்ற பட்டியலை ஒருவர் தயாரித்து தான் இதில் எந்தக் காரியம் செய்கிறோம், எதைச் செய்யவில்லை என யோசனை செய்தால் அனைத்தையுமே தான் செய்வதாகக் காண்பார். அப்படி ஒருவர் கண்டால் அதன் பிறகு அவர் என்ன செய்வார்? T.V பார்ப்பதாலும், Facebook-இல் பேசுவதாலும் இரவு 11, 12, 1 மணிவரை விழித்து மறுநாள் காலை 10 அல்லது 11 மணிவரை ஒருவர் தூங்குகிறார். எவரும் எதையும் கேட்கவில்லையெனில் வீட்டில் அனைவரும் அது போலிருப்பர். மடையன் செய்யும்

சமர்ப்பணத்தால் வளரும் சைத்திய புருஷன்.

காரியத்தை நான் செய்கிறேன் என அறிவது பெரிய காரியம். இரவு நெடுநேரம் விழிப்பது சரியில்லை, நான் 10 மணிக்குப் படுக்கப் போகிறேன் என எவரும் கட்டாயப்படுத்தாமலிருக்கும் பொழுது செய்வது பெரிய காரியம். தன் சுயநலத்தை அறிவது மனிதனுக்குப் பெரிய காரியம். அதை மாற்ற இதுவரை எவராவது முயன்றுள்ளனரா எனத் தெரியவில்லை. எவர் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் ஒருவர் செய்ய முன்வருவது பெரிய காரியம். அதைச் செய்வவராலும் குறை கூறாமல் இருக்க முடியாது. குறை கூறாமலிருப்பவர் குறையை உணராமலிருக்க வேண்டும் என்றால் அது முடியுமா? இந்த யோகம் பயில் குறையை உணராதவர் அக்குறையை நிறையாக அறிய வேண்டும். அதைச் செய்ய முடிவு செய்வதே பெரிய காரியம். பெரிய காரியங்கள் பலவற்றை ஆராய்ந்து அவற்றுள் சிலவற்றைச் செய்ய முடிவு செய்வதும் பெரிய காரியம்.

(தொடரும்...)

ॐॐॐॐॐॐ

ஜீவிய மணி

தற்பெருமை, கர்வம் உள்ளவர்க்கு விபத்துகள் ஏற்படும் என்கிறார் அன்னை. சிறுமையை உணர்த்தும் அளவில் வாழ்வு செயல்படும். கர்வம் விறைப்பானது, இனிமை இதமானது. அதனால் வளையும் தன்மையுடையது. விறைப்பானது கண்ணாடி போலிருக்கும். இனிமையானது தோல்போல் வளையும். போதுமான திறனில்லாத காரணத்தாலேயே விறைப்பு ஏற்படுகிறது. அளவுகடந்து திறமையிருந்தால் விறைப்பு ஏற்படுவதில்லை. திறன் குறைவாக இருப்பதால் எளிதில் உடையும் தன்மை பெறுகிறது. அதுவும் வாழ்க்கை வளரும்போது அதை தாங்கிக்கொள்ள அதிகத் திறன் தேவை. திறனற்ற கர்வம் அந்நேரத்தில் உடைவது இயற்கையே.

எதிரொலியால் நின்று நிலைத்தால், முடிவற்ற முன்னேற்றமுண்டு.

ஆசிரம வதந்தி ஏதாவது உன்னை வந்து அடைந்ததா? மகேஸ்வரி சிருஷ்டியில் வெளிப்பட்டதாக நான் கூறினேன் என்பது வதந்தி. அது தங்கமயமான ஜோதி ஸ்ரீ அரவிந்தர் வந்து (எங்கிருந்து எனத் தெரியவில்லை) உலகம் தயாராக இல்லை என்பதால் பூகம்பமும், புயலும் வருவதாகக் கூறினார். இதுவே வதந்தியாக உலவுகிறது. நீ கேள்விப்படவில்லையா? எது எப்படியானாலும் நான் இது உண்மையில்லையென மறுத்தேன். எங்கிருந்து ஸ்ரீ அரவிந்தர் வர முடியும்? அவர் எப்பொழுதும் இங்கேயே இருக்கிறார் அல்லவா? அதனால் அவர் எங்கிருந்தும் வரத் தேவையில்லை.

“இந்த வதந்தி முக்கியமில்லை. பலர் மனம் உடைந்தனர். உலகம் முடியப்போகிறது எனப் பலர் எதிர்பார்த்தனர். ஸ்ரீ அரவிந்தர் ‘உலகம் தயாராக இல்லை’ எனக் கூறினால் உலகம் அழியப் போகிறது எனப் பொருளா?

“நேற்று நான் பிரெஞ்சில் எழுதினேன் (மகேஸ்வரி வருவதையும், ஸ்ரீ அரவிந்தர் கூறியதாக உலவும் வதந்திக்குப் பதிலாக). அது ஸ்ரீ அரவிந்தரின் கட்டாயத்தால் எழுதப்பட்டது. பகவான் கூறுகிறார்:

மனிதச் சட்டம் குற்றம் செய்தவனைத் தண்டிக்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறது. அதைக் கடந்து வலிமை-யுள்ள ஒரு சட்டமுண்டு. அது தெய்வத்தின் சட்டம். அது கருணையும், இரக்கத்திற்கும் உரிய சட்டம். நல்ல-வேளை இந்தச் சட்டத்தால் உலகம் இயங்கி வளர்கிறது.

“திருஷ்டி தெளிவானது. அவ்வளவு தெளிவான திருஷ்டி அது. குற்றவாளியைத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற சட்டத்தைப்

தீவிர ஆர்வத்திற்குச் சத்திய ஜீவிய சக்தி கிட்டும்.

பின்பற்றினால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எல்லாச் செயல்களையும் தண்டிக்க வேண்டும். (அன்னை சிரித்தார்). எதுவுமிருக்காது. எனவே ஸ்ரீ அரவிந்தர் மேலும் கூறுகிறார்.

நல்ல வேளை. இந்த சட்டத்தால் உலகம் இயங்கி முன்னேறுகிறது.

“குற்றவாளியைத் தண்டிக்க வேண்டும். இது என்றுமுள்ள மனநிலை. அப்படிச் செய்தால் எங்குபோய் முடியும்?”

“நான் மற்றொன்றும் எழுதினேன். காளி அவள் பூஜையன்று வந்தாள். அவளுக்குத் திருப்தியில்லை.

- அவர்கட்கு என்ன செய்யக் கூடாது எனத் தெரியும். அதைச் செய்ய வேண்டும் எனத் தெரியும்.

எப்படி செய்ய வேண்டும் எனத் தெரியும். அவர்கட்கு எல்லாம் தெரியும். இருந்தும் இவற்றிலெல்லாம் மனத்தின் கர்வம் தெய்வ அருள் செயல்பட தடையாயுள்ளது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தீய சக்திகளால் இறைவனைத் தொடமுடியாது.

மனிதன் இறைவனை நாடுவதை மட்டுமே தீயசக்திகள் தடை செய்ய முயலும்.

அதனால் மனிதனுடைய குணங்களைத் தாக்கும் திறமை மட்டுமே அவற்றிற்குண்டு.

அடக்கம் இறைவனுக்குரியது. அதனால் அடக்கமானவர்களைத் தீய சக்திகள் தீண்ட முடியாது.

சிந்தனைக்குப் புதியவன் முன்பின் முரணாகப் பேசுவான்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

இப்படி எழுந்த ஞானத்தைப் பகவான் பூரண ஞானம் என்கிறார். மரபு ஜீவாத்மாவே முடிவு எனவும், பரமாத்மாவே முடிவு எனவும் கூறுகிறது. இரண்டும் முடிவல்ல என்கிறார் பகவான். இரண்டையும் தன்னுட்கொள்வது ஒன்றுண்டு. அதுவே முழு பிரம்மம். முடிவு, மூலம் எனப்படுவது பிரம்மம் என்பது பூரண யோகம். மேலும் மரபுக்கு வாழ்வு ஏற்படையதல்ல, பணம் விலக்கு, பெண் பேயாகும். ஆன்மா உலகம் தழைக்க உதவுவது வாழ்வு என்று பகவான் கூறுகிறார். வாழ்வுக்கு அடிப்படையானது செல்வம், பணம், வாழ்வின் செல்வம். பெண், பணத்தை நாம் அனுபவிக்க உதவும் செல்வம். மேலும் ஜடத்தையும் பகவான் விலக்கவில்லை. ஜடமே நம் உடல். உடலைப் புறக்கணிப்பது மரபு. உடலைப் போற்றிப் புகழ்வது பூரண யோகம். பூரண ஞானம் எவ்வளவு உயர்ந்ததானாலும், அதுவும் பகுதியே. ஞானம் முழுமை பெற அது வாழ்வில் விளக்கம் பெற வேண்டும். வாழ்வை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார். பூலோக வாழ்வு, சொர்க்க வாழ்வு, பிரம்மலோக வாழ்வு, பூரண வாழ்வு. முதல் மூன்றும் சேர்ந்த வாழ்வே பூரண வாழ்வு. பூரண ஞானம் பூரண வாழ்வில் நுழைந்து சிறத்தல் அவசியம். இதுவும் பாதாளத்தை விலக்குவதால் இருண்ட தீமையை விலக்கும். மரபு தீமை, இருளைப் பற்றிக் கூறவில்லை. அவற்றை எப்படி விலக்குவது எனக் கூறிற்று. பகவான் தீமை என்பது தோற்றம், அது உண்மையிலேயே உயர்ந்த நல்லது எனக் கூறுகிறார். தீமையை மனிதனால் நல்லதாகத் திருவுருமாற்ற முடியாது. ஆனால் அதன் திருவுருமாற்றத்திற்குரிய அரங்கம் அவன். பரமாத்மா பாதாளத்தை திருவுருமாற்றும். அவை மனிதனில் சந்திக்க வேண்டும். மனிதன் அந்த இலட்சியத்தை எட்டும் கருவி. பாதாளமும், பரமாத்மாவும் மனிதனில் இணைந்தபின் அவை உயர்ந்து, திருவுருமாறி,

இறைவன் நினைவு இன்ப நினைவு.

மூலத்துடன் ஐக்கியமாக வேண்டும். திருவுருமாற்றம் முடியாததால் அஞ்ஞானமிருக்கும். இந்நிலையில் ஏழு வகை அஞ்ஞானம் ஏழு வகை ஞானமாகத் திருவுருமாறுகிறது. வாழ்வு பிறப்பில் ஆரம்பிக்கவில்லை, இறப்பில் முடியவில்லை. பிறப்புக்கு முன்னும் இறப்புக்குப் பின்னும் தொடரும் வாழ்வு ஜடமான மனித வாழ்வில்லை. சூட்சுமான பிரபஞ்ச வாழ்வு. பூரணயோகம் மனிதப் பிறப்பில் பூர்த்தியாகிறது. ஏனெனில் மனிதப் பிறவி உடல் வாழ்வுக்குட்பட்டது. உடல் அழிந்த பின்னரே வாழ்வு சூட்சுமாக உலகமெங்கும் பரவும். மனித ஜீவன் இந்நிலையில் புனர்ஜன்மத்தை அறிகிறது. அதன் அவசியம் விளங்கும். உலக வாழ்வின் அனுபவத்தை ஒவ்வொரு மனிதனும் பெறுகிறான். பெறுவதை முழுவதும் அவனால் கிரகிக்க முடியாது. பெற்ற அனுபவம் ஞானமாகி ஞானம் முதிர்ந்து ஆன்மாவாகி, ஆன்மாவின் பொருளில் அது ஐக்கியமாக நெடுநாள் தேவை. உடலைப் பிரிந்த ஆத்மா சூட்சும உலகில் சைத்திய உலகை அடைந்து தங்கி, அனுபவ சாரத்தை ஆத்மா கிரகித்து முதிர்ந்தபின் அமரத்வம் - மரணமிலா வாழ்வு - பெறும் தகுதி வரும். ஆத்மா பிறப்பற்ற இடத்தில், சிருஷ்டியற்ற நிலையில் பிரம்மத்தை அறிகிறது. அது அமரத்துவம் தரும். இது மறுபிறப்பின் அவசியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும். பயம் உள்ளவரை ஒருவன் தன்னை மனிதனாகக் கருத முடியாது என்கிறார் அன்னை. பிறந்த மனிதன் வாழ்வு முடிந்து மரண-மடைகிறான். ஆத்மா பெற்ற அனுபவம் மனதிலும், வாழ்விலும் ஆழ்ந்து கலக்கின்றது. மேலும் அடுத்த கட்டத்தில் உடலில் உறைய முயல்கிறது. கருமி, தாராளமாக மாறிச் செயல்பட்டால் உணர்ச்சி ஒத்துழைக்கச் சிரமப்படும். ஒத்துழைத்தால் உடலும் மாற வேண்டும். மனம் கொடுக்க விரும்பினாலும் கைவராது என்ற நிலையுண்டு. அது போல் உடல் மாற மறுத்தால், மரணம் சம்பவிக்கும். அடுத்த ஜென்மத்தில் உடலும் மாறி அவன் தாராளமானவனாவான். உடல் இந்த ஜென்மத்தில் மாற ஒத்துக் கொள்வது உடலின் திருவுருமாற்றம். உடல் திருவுருமாறியபின்

இறைவனைத் தானே நானும் ஆர்வம்.

மனிதன் மனிதனாகிறான். உலகுக்குச் சேவை செய்ய, தான் பெற்ற பேறு உலகம் பெற அவன் பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவ வேண்டும். அவன் பிரபஞ்ச மனிதன்.

திருவுருமாற்றங்கள் மூன்று. சைத்திய திருவுருமாற்றம், ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம், சத்திய ஜீவிய திருவுருமாற்றமாகும். மனம், உடல், வாழ்வு, சைத்திய புருஷனை எழுப்புவது முதல் நிலை. முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வம், சைத்திய புருஷன் பெறுவது ஆன்மீகத் திருவுருமாற்றம். பின்னர் மூடியைக் கடந்து சத்திய ஜீவியத்தை அடைந்து சத்திய ஜீவனாவது சத்திய ஜீவிய திருவுருமாற்றம். சத்திய ஜீவனைச் சத்திய ஜீவியம் உற்பத்தி செய்யும். நமக்குள்ளது போல் சத்திய ஜீவனுக்கு இலட்சியங்களில்லை. குடும்ப இலட்சியம், தேசபக்தி, தர்மம் அவனுக்கில்லை. இருப்பதே இலட்சியம். எந்தச் சட்டத்திற்கும் அவன் உட்பட்டவனில்லை. சுதந்திரம் அவன் பிறப்புரிமை. பூரண ஞானம் வாழ்வில் சிறந்து, பாதாளத்தையும் பரமாத்மாவையும் இணைத்து திருவுருமாறி உயர்ந்து எழுவகை அஞ்ஞானத்தை எழுவகை ஞானமாக மாற்றி, புனர்ஜன்மத்தில் உலக அனுபவத்தை தன் ஆன்மாவின் ஆழத்தில் கிரகித்து உடலைத் திருவுருமாற்றி மூன்று திருவுருமாற்றங்களால் சத்திய ஜீவனாகிறான். சத்திய ஜீவன் பெற்ற வாழ்வு 1) முழுமையானது, 2) தன்னையறிவது, 3) பிரபஞ்சம் முழுவதும் பரவுவது, 4) முழுத் திறமையுள்ளது. இதைச் சரணாகதியால் மட்டும் அடைய முடியும். சரணாகதியே முடிவான திருவுருமாற்றத்திற்கு வழி செய்யும். அவ்வாழ்வு எளிமையாகவோ, ஆடம்பரமாகவோ இருக்கலாம். இப்படித்தானிருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. எப்படியும் இருக்கலாம். இதன் பிறகு அஞ்ஞானம் பரிணாமத்தால் ஞானமாகும் கட்டாயமில்லை. பரிணாமம் ஞானத்தில் ஆரம்பித்து பெரிய ஞானத்தை அடைகிறது. இதற்கு தெய்வீக வாழ்வெனப்பெயர்.

(தொடரும்)

ஐஐஐஐஐஐஐஐஐ

யோக நியதிப்படி வாழ்வின் சிந்தனை.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மனப்பான்மை:

பரிட்சையில் பல மாணவர்களுக்குப் பல மார்க் வருகிறது. எல்லோருக்கும் சமமாக மார்க் போட வேண்டும் என்று கேட்பதில்லை. காப்பி அடிக்க உரிமை வேண்டும் என்று கல்கத்தாவில் ஒரு வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. கடையில் பொருளுக்குத் தகுந்த விலை கொடுக்கிறோம். ரூ.100 கொடுத்துவிட்டு ரூ.200 பொருளைக் கேட்பதில்லை. ஒரு தொழிற்சாலையில், 50 தொழிலாளிகளுள் ஒருவர் சிறப்பாக வேலை செய்தார். அவருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுத்த பொழுது, மற்ற தொழிலாளிகள் அனைவரும், ஒருவருக்குக் கொடுப்பதை அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்றனர். அங்குள்ள ஆபீசர்கள் அனைவரும் தொழிலாளிகள் சொல்வது சரி என்றனர். இதைக் கேட்கவே முடியவில்லை. இப்படியே போனால் உலகம் எப்படி நடக்கும்?

ஆனால் இதே மனப்பான்மை நம்மிடம் உள்ளதா எனக் கவனித்தால், பல்வேறு இடங்களிலும் அது காணப்படும். நாம் புதிதாகச் சேர்ந்த ஸ்தாபனத்தில் 10 வருஷமாக வேலை செய்பவர் சம்பளத்தை நம் மனம் நாடும். அவருக்குரிய வசதிகள் நமக்கில்லை என நினைக்கும். அனைவருக்கும் அதே வசதி வேண்டும் என நினைக்கும். அது சரி என மனச்சாட்சி சொல்லும். முடிந்தால் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறோம். இதைக் கவனிப்பது நல்லது. இது பலன் தாராது. முன்னேற்றத்திற்கு இம்மனப்பான்மை முழுத் தடை.

உரிமை:

உரிமையைக் கொண்டாடுபவர் உறவுக்குச் சரி வாராது. நட்பு, உறவு என்பது உரிமையை விட்டுக் கொடுத்து ஏற்படுவது. உரிமையைக் கொண்டாடினால், அடிப்படையில் உறவு

பழக்கம் விரிசல் விடும்.

ஏற்படாது. நட்பிலும், உறவிலும் உரிமை என்பது வேறு. பிறர் நலனுக்காக நம் செளகரியங்களை மறக்கும் உரிமையே இங்கு உரிமை எனப்படும். கொடுத்த பணத்தைக் கேட்காதிருக்கும் உரிமை, நமக்குப் பிறர் செய்ய வேண்டிய கடமையை மறக்கும் உரிமை, பிறர் மனம் இனிக்கச் செயல்பட்டு மனம் விசால-மடையும் உரிமை போன்ற உரிமைகளே நட்புக்கும், உறவுக்கும் உரியன.

உரிமைகளைக் கருதும் மனப்பான்மையுடையவர்கள் சக ஊழியர்களாக இருக்கலாமே தவிர, நண்பர்களாக இருக்க முடியாது. மன்னிக்க முடியாத குற்றம் ஒன்றில்லை என்கிறார் அன்னை. ஒரு வகையில் கனிந்த நட்பில், நண்பர் (தம் அறியாமையாலும், அவசரத்தாலும், அதுபோன்ற மற்ற குணங்களாலும்) தொடர்ந்து நமக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கும் உரிமையுடையவர் என்று மனம் ஏற்றுக்கொண்டால் தவிர நட்பு நிலைக்காது, மேன்மேலும் இனிமையுறாது.

சாக்கு (excuse or pretension):

உள்ளூரில் உள்ள அண்ணன் தங்கையைப் பார்க்க வருஷக் கணக்காக வாராதபொழுது, நேரமில்லை என்று சாக்குச் சொல்வதை நாம் காண்கிறோம். இதுபோன்ற சாக்குச் சொல்வது, நடப்பது நம் வாழ்வில் பல இடங்களில் உள்ளன. சுமார் 50, 60 இடங்களிலும் உள்ளன. இதுவே ஒரு பழக்கமாகி விட்டால், அதன் மூலம் பிரச்சனை எழுவதுண்டு. இந்தச் சாக்குச் சொல்லும் பழக்கத்தைக் கண்டு, களையும்வரை அந்தப் பிரச்சனை தீராது. பழக்கம் ஊறிப் போய்விட்டால், சாக்குச் சொல்வதையே மறந்து விடுவோம். பிரச்சனைக்குப் பல்வேறு பரிகாரம் தேடுவோம். அன்னைக்கும் பிரார்த்தனை செய்வோம். பிரார்த்தனை பலிக்காது. பரிகாரம் பயன் தராது. சாக்கு என்பது விரும்பிச் சொல்லும் பொய்யால் ஏற்பட்டது. இது பொய் மட்டுமன்று. மனம் பொய்யை நாடும் மனப்பான்மையால் ஏற்பட்ட செயல் என்பதால், மனமே பொய்யாகி விட்டது. சொல்

புறநோக்கு அகநோக்காகும்.

பொய்யானால், பிரார்த்தனை பலிக்காது. மனமே பொய்யான பின் பிரார்த்தனை எப்படிப் பலிக்கும்?

உறவினர் வீட்டில் தங்க அபிப்பிராயமில்லாமல், போய்ப் பார்த்து விட்டுவரப் போனால், அவர்கள் பிரியத்தால் தங்கச் சொன்னால் வீட்டில் வேலையிருக்கிறது, துணிமணி எடுத்து வரவில்லை எனப் பொருத்தமான சாக்கைச் சொல்லி நாம் தப்பிக்கலாம். இச்செயலை ஆராய்ந்து பார்த்தால், நாம் விரும்பி மனத்தைப் பொய்யாக்குகிறோம். மனம் மெய்யாக இருந்து, சொல் பொய்யாவது தவறு. மனம் பொய்யாவது மேலும் தவறு. விரும்பி மனத்தைப் பொய்யாக்கியபின், அங்கு, பிரார்த்தனைக்கும், அன்னைக்கும் வேலை கிடையாது. அதன் மூலம் வரும் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கவே முடியாது. பிரார்த்தனை அங்குத் தோற்கும். மனம் பொய்யிலிருந்து விடுபட்டால்தான் பிரச்சனை தீரும்.

பொதுவாக இந்த மனப்பான்மையால் பிரச்சனை அங்கே உற்பத்தியாகாது. இதே மனப்பான்மையுள்ள ஒருவர் வேறு ஒரு காரியத்தில் நமக்குப் பிரச்சனையாகி விடுவார். நம்மைத் திருத்தாமல், அப்பிரச்சனையிலிருந்து நாம் விடுபட முடியாது. இதுபோன்று எழும் பிரச்சனை மிக வலுவுள்ளதாக இருக்கும். எழும் பிரச்சனையில் நாம் முழுவதும் சரி என்ற நிலையும் இருக்கும்.

இலட்ச ரூபாய் போட்டு வாங்கிய சொத்து, நஷ்டப்பட்டு இலட்சம் போன நிலையில், சொத்தை அன்னைக்கு அளிக்க முன் வந்தார் உரியவர். அன்னை அதை ஏற்கவில்லை. பதிலாக மாதம் ரூ. 100 காணிக்கை அனுப்பினார். நிலைமை மாறி சொத்து இலாபமெடுத்து, முதல் முழுவதும் கிடைத்து விட்டது. அன்னைக்குக் கொடுத்த வாக்கை முதலாளி மறந்துவிட்டார். சொத்தை விற்றுவிட்டார். வாங்கியவர் பணம் தரவில்லை. பிராமிசரி நோட்டும் எழுதிக் கொடுக்கவில்லை. வாங்கியவர் வேறு தொழிலால் திவாலானார். தப்பினார். மூன்று முறையும் அந்நிலைக்கு வந்தார். முதலாளிக்குப் பணம் வராது என்று

காத்திருக்கும் சுவர்க்கத்தை விட்டு கிடைக்காத நரகத்தை நாடும் மனம்.

நிலையாகத் தெரிந்துவிட்டது. வருஷமாக, பிரச்சனை வளர்ந்து விட்டது. தாம் மறந்தவாக்கை வேறொரு வகையில் லேசாக நினைவுபடுத்திய பொழுது, நிலைமை மாறி, வாங்கியவர் நிலைமை மாறி, வாங்கியவரே அவசரப்பட்டு முதலாளியைத் தேடிவந்து பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் போனார்.

தோற்றம்:

பெரியவர்கள், முதலாளி, மேலதிகாரி போன்றவர்கள் சிறுவர்கள், சிப்பந்தி, கீழே வேலை செய்பவர்களிடம் அவர்கள் குறைகளைக் கண்டு கொள்ளாமல் இதமாகப் பேசுவதுண்டு. சிறுவர்கள் பெரியவர்களான பொழுது, சிப்பந்தி முதலாளியான பின் எப்படிப் பழகுதல் நல்லது என்பதற்கு இது உதாரணமாக இருக்கும். இதை உண்மை என நம்பிச் செயல்படுத்தல் தவறு.

பக்கத்து வீட்டு T.V.யை நம் வீட்டுச் சிறுவன் உரிமையுடன் திறந்து பார்க்கும் பொழுது, ஒரு தவறு ஏற்பட்டுவிட்டால், அதனால் 200 ரூபாய் செலவானால், பக்கத்து வீட்டார் பண்புள்ளவரானால், உன்னால் அது உடையவில்லை, அதுவே பழைய பார்ட், என்று உடையும் என எதிர்பார்த்தோம் என்றும் பையனுக்குச் சொன்னால், அது ஆறுதலாகும். உண்மையாகாது. அவரிடமிருந்து பண்பாகப் பழக்கக் கற்றுக் கொள்ளலாம். எதிர்காலத்திற்கு அது உதவும். அதை விட்டுவிட்டு, தான் செய்தது தவறில்லை எனப் பையன் புரிந்து கொண்டால், அவர் சொல்வதை உண்மை என ஏற்றுக் கொண்டால், தன் தவற்றை உணரமாட்டான். மீண்டும் அதைச் செய்யும் நிலை வரும்.

இது போன்ற நிலை அனைவருக்கும் உண்டு. தான் சிப்பந்தியாக இருந்தபோது நிகழ்ந்ததன் “உண்மை”யைத் தானே முதலாளி ஆனபின் அறியும் நேரமும் உண்டு.

(Manners) பழக்கத்தின் மூலம் வெளிப்படும் தோற்றத்தை அதன் உண்மையிலிருந்து பிரித்தறியும் பாங்கு வேண்டும்.

(தொடரும்)

ॐ

பிழையுள்ளது அமைப்பாகாது.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Point 21. “இடைப்பட்ட நிலை...”*

டெபுடி கலெக்டரை கலெக்டரென்பது வழக்கம். மனமும், வாழ்வும், உடலும் சேர்ந்தது வாழ்வு என்ற விளக்கம் முதலில் வந்தது. இதில் மூன்று நிலைகள் உள்ளன. (Point 18) வாழ்வு ஒன்றேயானாலும் அதை மனம், வாழ்வு, உடல் எனப் பிரிக்கிறோம். நடைமுறையில் இடைப்பட்டதை வாழ்வென்கிறோம்.

அம்மா எனில் தாயார். பொதுவாக பெண்களை அம்மா என்று குறிப்பிடுகிறோம். சிறு பெண்ணையும் அம்மா என்பதுண்டு. ஆபீசில் அதிகாரி பெண்ணானால் அம்மா என்கிறோம். ஆனால் அந்தச் சொல்லுக்குரியவர் தாயார்.

வாழ்வு என்ற சொல் தத்துவப்படி மனம், வாழ்வு, உடலாகும்.

நடைமுறையில் இடைப்பட்டதே வாழ்வாகும்.

Points 25, 26 *

சத் புருஷனில் உற்பத்தியானவை பல.

1. ஜீவியம் - சித்-சக்தி எனப்படும்.
2. ஆன்மா - சத் அகம் புறமாகப் பிரிந்தால் அகம் ஆன்மாவாகவும், புறம் சத்தியமாகவுமாகும்.
3. மனம் - சத்திலிருந்து மனம் உற்பத்தியாகிறது.
4. திரளும் பொருள் - சத்திலிருந்து பொருள் உற்பத்தியாவதைச் சித்-சக்தியிலிருந்து எழுகிறது எனவும் கூறுவதுண்டு.

* இந்த நம்பர்கள் மூலக்கட்டுரைக்குரியவை

எண்ணத்தை விலக்கி உள்ளே செல்லும் இடைவிடாத அழைப்பு.

(முதலமைச்சர் போட்ட உத்தரவு கலெக்டர் மூலம் வந்தால் C.M. போட்டது எனவும், கலெக்டர் போட்டது எனவும் கூறலாம்.)

இந்த நான்கு விஷயங்களையும் இந்த அத்தியாயத்தில் கூறுகிறார். இது அத்தியாயத்தின் கடைசி பாரா. வாழ்வை இந்த நான்கு விஷயங்களுடன் குழப்பக் கூடாது என்று அவற்றைக் கூறி விளக்குகிறார். நமக்கு வாழ்வு புரிந்தால் போதும்.

Point 33 வாழ்வு உணர்ச்சியை எழுப்பும் எனில், உணர்ச்சி இருவிதமாகவுமிருக்கும். அதனால் எதிர்ப்பைக் கூறுகிறார்.

மனம் உற்பத்தியான விபரம் பாக்கியானது.

ஜீவனில் நடக்கும் பல நிகழ்ச்சிகளில் மனம் உற்பத்தியாவதும் ஒன்று.

ஜீவன் மனத்தின் பொருளை புறமாகக் காணும் பொழுது மனம் உற்பத்தியாகிறது.

அதை மாற்றி மனம் ஜீவனில் உற்பத்தியாகும் பொழுது பொருளும், ரூபமும் புறமாகின்றன.

(மனம் ஜீவனில் உற்பத்தியாகிறது என்ற கருத்து வேறு இடங்களில் ஜீவியத்தில் உற்பத்தியாகிறது என வரும். பணம் தகப்பனார் கொடுத்தது எனில் பெற்றுக் கொள்ளும் மகனுக்குத் தாயார் கொடுத்தது எனவும் தோன்றும்).

(தொடரும்)

ஃஃஃஃஃஃஃஃ

சென்னை, காந்தி மண்டபத்தில் தியானக்கூடல்

இந்த மாதம் 12/05/2019 இரண்டாம் ஞாயிற்றுக் கிழமை அன்று அடையாறில் உள்ள காந்தி மண்டபத்தில் காலை 9.30-க்கு நடைபெற இருக்கும் தியானக்கூடலில் அனைத்து அன்பர்களும் கலந்து கொண்டு பயனடைய வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஓடும் எண்ணத்தை நாடும் திருப்தி நமக்குரியதில்லை.

பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 5

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 17.09.2017

4. முறைப்படுத்துவது அவசியம். அப்படிச் செய்யும் பொழுதும் எல்லா முறைகளும் தற்காலிகமான குறையுடையவை என்பதை மனதில் நிறுத்துவது சரி.

எதை நெடுநாளாக விலக்க பெரும் பாடுபடுகிறோமோ அதைச் சுபாவத்தின் எதிர்ப்புறம் ஆழ்ந்து அனுபவிக்க விழையும். அதைக் கடக்க சுபாவத்தைக் கடக்க வேண்டும். சுபாவத்தைக் கடக்கக் காலத்தைக் கடக்க வேண்டும். காலத்தைக் கடக்க சக்தியை விட்டு ஜீவனையடைய வேண்டும். முறைகள் காலத்திற்கும், சுபாவத்திற்கும், சக்திக்கும் உரியன. எல்லா முறைகளும் அவசியம். ஆனால் அனைத்தும் அந்த நேரம் பயன்படும். எதுவும் நிலையாகப் பயன்படாது. எண்ணம் (idea) காலத்துள் முறையாயிற்று (system). காலத்தில் ஒரு முறையின்றிச் சிறிய காரியத்தையும் செய்ய முடியாது. அதனால் காரியம் முறையால் நடந்தது என்றாகாது. காரியம் நடப்பது ஜீவனால், முறை அதற்குரிய கருவி. இக்கருத்தை மனதில் கொள்வது சரியென்பது தலைப்பு. முறைகட்கு பவருண்டு. முறையை மீறுவதற்கும் ஒரு முறையுண்டு. ஒரு மாணவன் SSLC சர்டிபிகேட்டில் உள்ள மார்க்கை பல பக்கங்களில் அழித்து அதிக மார்க்கை எழுதினான். SSLC book சர்க்கார் ரிகார்ட். அவன் தகப்பனார் ஒரு பள்ளி ரைட்டர். அவன் திருத்துவதை நிறுத்தி அன்பர் அவன் தகப்பனாரை அழைத்து நடந்ததைத் தலைமை ஆசிரியரிடம் கூறு. அவர் கூறும் முறையை ஏற்றுக் கொள். கொடுக்கும் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள் என்று கூறினார்.

உயர்ந்த ஆர்வம் உண்மையாகப் பூர்த்தியாகும்.

தகப்பனார் திறமை மிக்கவர். எதிலிருந்தும் தப்பக் கூடியவர். அவர் தலைமை ஆசிரியரிடம் போகவில்லை. அந்தப் பள்ளிக்கூட ரைட்டர் அவர் நண்பர். அவரிடம் போய் விவரத்தைக் கூறினார். அந்த ரைட்டர் செல்வாக்குள்ளவர். பையனைக் காப்பாற்றுவது அந்தக் கட்டத்தில் எவராலும் முடியாத காரியம். பையன் தவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால், பள்ளிப்படிப்பு முடிந்து விடும். அல்லது ஓராண்டு படிப்புப் போய் விடும். தகப்பனாருக்குத் தன் சாமர்த்தியத்தில் நம்பிக்கை. அந்தப் பள்ளி ரைட்டருக்குத் தன் செல்வாக்கு இதுவரை பயன்படாத உயரத்தில் பயன்படும் நேரம் வந்ததை அறிந்தார். மனம் பெருமிதம் அடைந்தது. தனக்கில்லாமல் பிறருக்குச் செய்யும் சேவையெனக் கருதினார். உயரம் அரை அடி கற்பனையில் வளர்ந்தது. ஹெட்மாஸ்டரிடம் போனார். தவறு அவர் ஆபீசில் நடந்தது என்றார். அந்தப் பக்கங்களை cancel செய்து சர்ட்டிபிகேட்டைப் புதுப்பிக்க ஹெட்மாஸ்டர் சம்மதம் கேட்டார். ஹெட்மாஸ்டருக்கு விஷயம் புலப்பட்டது. ரைட்டருக்கு உதவ முன் வந்தார். மிகப் பெரிய குற்றத்தைச் செய்த மாணவன் எந்தக் கடிய சொல்லுமில்லாமல் தப்பித்தான். பையனின் தகப்பனாரும் பள்ளி ரைட்டரும் மனதால் வெற்றியைக் கொண்டாடி ஒருவரையொருவர் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். வாழ்வு பெரியது. வளர்கலை அதையும் சிறிய-தாக்குமளவு பெரியது. வாழ்வுக்கும் முறையுண்டு. வளர்கலைக்கும் முறையுண்டு. பையன் அன்னை ஸ்தாபனத்தில் வேலை செய்கிறான். Mother's Grace எனப் பையனும், தகப்பனாரும், ரைட்டரும் ஒருவரையொருவர் வியந்து பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். செய்த தவறு குற்றத்தை நாடி விரும்பிச் செய்தது. அதற்குள்ளது ஒரே பரிகாரம். தவற்றை உணர்ந்து திருந்துவது. செய்தவன் திருந்தாவிட்டால், அவனுக்குள்ள பாதுகாப்பு மறையும் வரை வாழ்வு காத்திருக்கும். நடந்தது என்ன? பையனைக் காப்பாற்றிய ரைட்டர் மனைவி காண்சரால் இறந்தாள். பையன் தகப்பனார், ஓய்வு பெறும் தருணம் இறந்தார்.

'நம்மை'ப் போல் பிறரும் குறையற்றவரே.

பையன் படிக்கவில்லை. அவனுடைய திறமைக்கு அந்த நாளில் (1980) மூன்று அல்லது நான்கு ஆயிரம் சம்பாதிக்கலாம். ரூபாய் 45,000 சம்பளத்தில் பெரும் திறன் பெற்றுத் திருமணம் செய்து கொண்டான். முதலாளிக்குத் துரோகம் செய்து வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொண்டு போக முயன்றான். மேலும் என்ன நடந்தது எனத் தெரியவில்லை. மனைவி இறந்து விட்டார். மறுமணம் செய்து கொண்டான். துரோகம் வெளி வந்து தற்கொலை செய்து கொண்டான். மனைவி பெண் கொடுமையால் தற்கொலை செய்து கொண்டாள். சொத்து அண்ணனுக்குப் போய் விட்டது. படிப்பை சாமர்த்தியமாகக் காப்பாற்றியதாக நினைத்தது கூடி வரவில்லை. சாமர்த்தியமாக சாதூர்யமாக வளர்ந்து அபரிமித-மாகப் பலித்தது. பையனுக்கு வருமானம் அளவுகடந்து உயரும் பொழுது இவனைக் காப்பாற்றிய ரைட்டர் மனைவி இறந்தாள். தகப்பனார் இதையெல்லாம் சாதித்தவர். அவர் இறந்தார். இவன் வேலை செய்த ஸ்தாபனம் தொழிலாளர் ஸ்டிரைக்கால் மூடும் நிலைக்கு வந்தது. அங்கு வேலை செய்த கணக்குப்பிள்ளை ஸ்தாபனத்தின் 10 ஆண்டின் வருமானத்தைப் பகிங்கரமாகத் திருடினான். முதலாளிக்கு வாரண்ட் வந்தது. கணக்குப்பிள்ளை இறந்தான். முதலாளியும் பின்னாலேயே இறந்தார். முறைகளைப் பலன் கருதி முடிவாகக் கொள்வது சரிவராது என்பது தலைப்பு. இது மேலெழுந்தவாரியான பார்வை. இதனுள் மேலும் என்னென்ன சம்பந்தப்பட்டுள்ளது என இதற்குமேல் தெரியவில்லை. சாமர்த்தியம் சாதூர்யமாகலாம். கையோடு பலிக்கலாம். நெடுநாள் நோக்கத்தில் வாழ்வின் சட்டம், அன்னையின் அருள் பலிக்கும், செயல்படும். அது தவறாது. முறைகளை வேண்டுமென்றே குதர்க்கமாக விலக்கினால் முறைக்கு முனைப்பு வரும். முனைப்பு முழு ஆவேசத்துடன் செயல்படும். செய்த தவற்றை நேர் செய்வதைவிட தவறு செய்தவர் உயிருக்கே உலை வைக்கும். அன்னை சம்பந்தப்-பட்டால் அதிலும் அருள் மீண்டும் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழும். அன்பன் மனம் மாறக் காத்திருக்கும். ஷணம் மாறினால்

நிலை உயர்ந்தாலும், பழக்கம் பழையதுவே.

யுகம் பலிக்கும். க்ஷணமும் மாறக்கூடாது என ஆழ்ந்த முடிவிலிருந்தால், க்ஷணமும் நிம்மதி வராமல் உடலை விட்டு உயிர் போகும். இவை அன்னை மட்டும் கூறியவையல்ல. உலகம் ஏற்பட்ட நாளாக வாழ்வு அறிவது. அன்னை கூறுவது அவற்றிற்கு ஆன்மீக ஜீவன் தந்து அருளே செயலாகும்படி செய்வது.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐॐ

ஜீவிய மணி

உழைப்பு உயர்ந்தது. உழைப்பின் பலன் உழைப்பவருக்கே உரியது. உடல் வருந்த ஒருவர் உழைத்துப் பெற்றதை மற்றவர் விழைவது தவறு. முதலாளிகளுக்குத் தொழிலாளிகளை அமர்த்தும் வேலையிலிருந்த ஒருவர் அதற்காக கமிஷன் பெறுவது வழக்கம். அவர் சாமர்த்தியசாலி. தொழிலாளிகளை ஓர் இடத்தில் அமர்த்தியபின் தொடர்ந்து தொழிலாளியின் கூலியில் ஒரு பகுதியை தனக்குக் கமிஷனாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து பெரும் செல்வம் சேர்த்து விட்டார். அவர் மகன் பெரும் திறமைசாலி. அளவுகடந்து வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் உழைக்கும் திறனுடையவர். ஒரு சமயம் இலட்ச ரூபாய் முதலை 30 இலட்சமாகப் பெருக்கினார். ஆனால் தன் முதலீடுமட்டுமே அவருக்குக் கிடைத்தது. உபரி அடுத்தவர்க்குப் போய்விட்டது. அது சமயம் அவர் தன் வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசனை செய்தார். அவர் ஈடுபட்ட இடங்களிலெல்லாம் இவர் உழைப்பு பெரும் பலனை அளித்துள்ளது. பலன் இவரை நாடுவதில்லை. அடுத்தவருக்குப் போய்விடும். தகப்பனாரிடமிருந்து தான் பெற்ற முதல் பிறர் உழைப்பால் திரண்டது. அதனால் இவர் உழைப்பின் பலன் அடுத்தவருக்கேத் தொடர்ந்து போயிருக்கின்றது. கர்மம் என்று புரிந்து கொள்வதைவிட இதை உழைப்பின் குணம் என்று புரிந்துகொண்டால் நல்லது.

எதன் சிறப்பும் பிரம்மத்தை அடையும்.

வீடுதோறும் தியான மையம்

வித்யா ரங்கன்

ஞானம்

நம் புலன்களுக்குப் புலப்படாத, அவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட உலகம் சூட்சும உலகம். சந்நியாசி உலகை இல்லாதது, மாயை என்றறிவது போல் விஞ்ஞானி சூட்சும உலகத்தை நம்புவதில்லை. யோகம் பயில Subtle மற்றும் Occult ஞானம் அவசியம். யோகம் என்பது மனித ஜீவனும், பிரம்மமும் இணைதல் ஆகும். மனித வாழ்வு பரம்பொருளுடன் இரண்டறக் கலக்கும் இணைவைத்தான் யோகம் என்று பண்டைய இந்தியத் தத்துவங்கள் கூறுகின்றன. நெருக்கடிகள், சவால்கள் எனப் புறச்சூழல் எப்படி இருந்தாலும் அதனால் பாதிக்கப்படாத சமநிலை கொண்டவனை யோகி என பகவத்கீதை சொல்கிறது. கீதையின் இன்னொரு ஸ்லோகத்தில் உணவு, பேச்சு, உறக்கம், நடமாட்டம் ஆகியவற்றில் ஒரு அளவுடன் இருப்பவர் யோகி என்று சொல்லப்படுகிறது. செய்வதைத் திறமையாகச் செய்வதே யோகம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது யோகம் என்பது எல்லைக்குட்பட்ட வாழ்வை எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியுடன் இணைப்பது என்றும், எதற்கும் பதறாத, சமநிலை தவறாத நிலையே அதற்கான வழிமுறை என்பதும் தெளிவாகிறது. யோகத்திற்கு மனிதனே கருவி, மனிதனே மையம் என்பதால் இதைச் செய்ய வேண்டிய கடமை மனிதனுக்குரியது என்கிறது ஸ்ரீ அரவிந்தம். நாம் எங்கிருக்கிறோம் என்று அறிந்தால்தான் எங்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது தெளிவாகும். ஆக, மனிதன் தன்னையறிவது யோகத்திற்கு அடிப்படையானது எனப் புரிகிறது.

நாம் வெறும் மனிதன் அல்ல, நாம் ஆத்மா என அறிவது சுய ஞானம் பெறுவது. நான் என்பது என் உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மாவிற்பதைத் தாண்டிய நிலையில், இவை அனைத்தையும் உட்கொண்ட ஒரு ஜீவன். உடல், உணர்வு, மனம், ஆன்மா

சிறப்பு நிலைக்குரிய பிரம்மம்.

இந்த ஜீவனின் பகுதிகள். நம் ஜீவன் ஜீவியம் வழி உலகில் வாழ்வை நடத்துகிறது. அந்த ஜீவியம் உடலின் ஜீவியம், உணர்வின் ஜீவியம், மனத்தின் ஜீவியம், ஆன்மீக ஜீவியம் எனப்படும். புறத்தில் நாம் பொருட்களைக் கண்டு, தொட்டு அறிவது போல் இறைவன் நமக்குள் அகப்படுவதில்லை. ஆனால் இறைவனோடு தொடர்பு கொள்ள நாம் நம் அகத்தை அடைய வேண்டியுள்ளது. புற உலகிலிருந்து விடுபட்டு உள்ளே சென்று அமைதியடைந்து தியானத்தில் லயித்தால் ஆன்மா விழித்து இறைவனோடு தொடர்பு கிட்டுகிறது. நம் புற அறிவை விட்டு ஆன்ம ஞானத்தைத் தேடினால் இறைவனின் ஸ்பரிசம் நமக்குக் கிட்டும். இறைவன் நமக்குள் ஞான ஒளியாக வீற்றிருக்கிறான். அவன் அருபமாக சூட்சுமத்தில் இருப்பதால் நாமும் நம் சூட்சுமத்தை அடைந்தால் மட்டுமே அவனை அறிய முடியும். நம் கட்புலனுக்குப் புலப்படாத உருவம் சூட்சும உருவம். வாழ்வு சூட்சுமமாக செயல்படுவது. அதைத் தாண்டி இயற்கையும், அதையும் தாண்டி அன்னையின் செயல்பாடும் உள்ளது. அவை செயல்படும் விதத்தை அறிய சூட்சுமம் புரிய வேண்டும். நம் ஒவ்வொரு செயலுக்கும், உணர்வுக்கும், எண்ணத்திற்கும் வாழ்வு பதிலளித்தபடி உள்ளது. இதை நாம் மேலோட்டமாக அறிகிறோம். அதன் பதில் நம் மேல்மனச் செயலுக்கோ, உணர்வுக்கோ, எண்ணத்திற்கோ இல்லை. நம் ஆழ்மனத்திற்கு வாழ்வு பதிலளிக்கிறது. நம் ஆழ்மன ஆசைகள் பூர்த்தியாகும் விதத்தில் வாழ்வு செயல்படுகிறது. நம் ஆழ்மனம் மேல்மனத்திற்கு எதிரானது என்பதாலும் நடப்பது நம் ஆசைக்குப் புறம்பாக நடப்பதாலும், நமக்குக் குழப்பமாக இருக்கிறது. ஆழ்மனத்தை அடைந்தால் நம் வாழ்வில் நடந்த விஷயங்களை நாமே விரும்பி நடத்திக் கொண்டோம் எனப் புரியும். மேல்மனம் நம் மேம்போக்கான வாழ்வையும் ஆழ்மனம் நம் ஆன்மீகப் பரிணாமத்தையும் குறிப்பது. பகவான் இந்தியச் சுதந்திரத்திற்கு வேலை செய்ய முடிவு செய்ததும், அவர் எதிர்பாராத விதமாக சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். மகாத்மா

பரோபகாரம் படு அபசாரம்.

காந்தி அவர்கள் வேலை தேடி South Africa சென்ற போது அங்குள்ள இந்தியர்களின் கஷ்டங்களைத் தீர்க்கும் பொறுப்பு தேடி வந்தது. அதுவே தன் ஆத்மா விழைவது என்றறிந்து விடுதலை போராட்டத்தைத் தொடங்கி நடத்தினார். நாம் நினைப்பது ஒன்றாகவும் நடப்பது ஒன்றாகவும் உள்ளது என்று இதையே கூறுகிறோம். ஆழ்மன ஆசைகள் பூர்த்தியாகும் விதத்தைக் கண்டால், அவை நம் பரிணாமத்தை ஒட்டியே நிகழ்வது புரியும். நடந்த விஷயங்கள் நம் ஆன்மா வளர்வதற்கான வழிகளில் நடந்து முடிந்துள்ளது எனப் பார்க்க முடிவது, அறிய முடிவது பெரிய ஞானம். இது போன்ற அக ஆய்வை மேற்கொண்டு உள்ளூறை விஷயங்களைப் பிரித்து அறிவது ஆன்மீகத்திற்கு அடிப்படையான தகுதியை நாம் பெறுவது.

ஆன்மாவுக்கு 12 குணங்கள் உண்டு. அவை அனந்தம், சாஸ்வதம், ஐக்கியம், சத்தியம், அமைதி, நல்லது, ஞானம், சக்தி, மௌனம், அழகு, சந்தோஷம், அன்பு ஆகியவை. இவை அனைத்தும் புலன்களைக் கடந்த சூட்சுமத்தைச் சேர்ந்தவை. வாழ்வில் நம்மைத் தொடும் விஷயங்களைத் தவிர்த்து மற்றவை உண்மையில் இருக்கின்றனவா என நமக்குச் சந்தேகம் எழுகிறது. நாம் சூட்சுமமாக உணர்வதும், எண்ணுவதும் புறவாழ்வில் நிஜமாக நடந்தபடி உள்ளன என்பதை நினைத்தால், நடந்த பின்னும் நமக்கு ஆச்சரியமாகவே உள்ளது. உண்மை என்னவென்றால், இவைகளின் வழி மட்டுமே நாம் இறைவனை அடைய முடியும் என்பதாகும்.

உதாரணமாக, நாம் கடவுளுக்குப் படைக்கும் உணவை அவர் அருந்துகிறாரா? இல்லையா? என்ற சந்தேகம் சிலர் மனதில் எழுவதுண்டு.

அதே சந்தேகம் ஒரு சிஷ்யன் மனத்திலும் எழுந்தது.

இதற்கான விடையை உடனே தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்று நினைத்த அவன், தன் குருவிடம் சென்றான்.

சிறப்பான கடமை குறையற்ற பரோபகாரம்.

“குருவே, நாம் கடவுளுக்காகப் படைக்கும் நைவேத்யத்தை அவர் அருந்துகிறார் என்பதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

இறைவன் அதைச் சாப்பிட்டால் நைவேத்தியத்தின் அளவு குறையவேண்டும் அல்லவா?

பிறகு எப்படி அதைக் கடவுள் சாப்பிட்டார் என்று நம்புவது?” என்று கேட்டான்.

குரு அவனை ஊடுருவிப் பார்த்துவிட்டு, மௌனமாக சிரித்தபடியே, ‘நமது வேதாந்த வகுப்பிற்கு நேரமாகிவிட்டது. ஆகையால் இப்போது நீ வகுப்பறைக்குச் செல், நான் சிறிது நேரத்தில் வருகிறேன்’ என்றார்.

வகுப்பறையில் அன்று அனைவருக்கும் ஒரு அற்புத மந்திரத்தைப் பற்றி விளக்கினார் குரு. பிறகு அனைத்து மாணவர்களும் அதை மனதில் பதியவைக்கத் தொடங்கினர்.

சிறிது நேரம் கழித்து, தன்னிடம் படையலைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்ட சிஷ்யனைச் சைகையால் அழைத்தார் குரு.

குருவின் முன் பணிவுடன் வந்து வணங்கி நின்றான் சிஷ்யன்.

“எனதருமை சிஷ்யனே, மந்திரத்தை மனதில் ஏற்றிக் கொண்டாயா?” என்றார் குரு.

“என்றும் மறவாதபடி முழுமையாக உள்வாங்கி கொண்டேன் குருவே” என்றான் சிஷ்யன்.

“அப்படியா சரி, எங்கே ஒருமுறை அந்த மந்திரத்தை என்னிடம் சொல் பார்க்கலாம்” என்றார் குரு.

மனதை ஒருநிலைப்படுத்திக்கொண்டு மந்திரத்தை உச்சரிக்க ஆரம்பித்தான் சிஷ்யன்.

அவன் கூறி முடித்தவுடன், ‘சிஷ்யா நீ மந்திரத்தைச் சரியாக உள்வாங்கிக்கொண்டதுபோல் தெரியவில்லையே. உன் புத்தகத்தைக் காட்டு பார்ப்போம்’ என்றார் குரு.

சரணாகதி சர்வேஸ்வரனுடைய சூட்சுமம்.

பதற்றம் அடைந்த சிஷ்யன் உடனே தன் புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான்.

‘நான் கூறியதில் ஏதேனும் தவறு இருந்தால் மன்னியுங்கள் குருவே. ஆனால் இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ளபடியேதான் நான் மந்திரத்தைக் கூறினேன்’ என்றான்.

‘இந்தப் புத்தகத்தில் இருந்துதான் மந்திரத்தை உள்வாங்கி-னாயா’ என்றார் குரு. ‘ஆம் குருவே’ என்றான் சிஷ்யன்.

‘அப்படியானால் நீ உள்வாங்கிய பிறகும் இதில் மந்திரம் இருக்கிறதே எப்படி?’

‘நீ உன் மூளையில் மந்திரத்தை ஏற்றிக் கொண்டால் புத்தகத்தில் அது இருக்கக் கூடாதல்லவா?’ என்றார் குரு.

சிஷ்யன் குழப்பமாகப் பார்த்தான்.

‘நீ மனதில் உள்வாங்கிய மந்திரம் சூட்சும நிலையில் இருக்கிறது. புத்தகத்தில் இருக்கும் மந்திரம் ஸ்தூல வடிவம்.

இறைவன் சூட்சும நிலையில் இருப்பவன். அவனுக்கு நாம் ஸ்தூல வடிவில் படைக்கும் நைவேத்யத்தை அவன் சூட்சுமமாகவே உட்கொள்கிறான்.

அதனாலேயே அதன் அளவு குறைவதில்லை. நாம் எதை இறைவனுக்குப் படைக்கிறோம் என்பது ஸ்தூலத்தைச் சேர்ந்தது. அவசியமற்றது. எந்த மனநிலையில் அதைச் செய்கிறோம் என்பது சூட்சுமமானது, அதுவே இறைவனைச் சேரும்.

உதாரணத்திற்கு இப்போது நீ உள்வாங்கியதால் புத்தகத்தில் இருந்த மந்திரத்தின் அளவு குறையவில்லை அல்லவா அதுபோலதான்’ என்றார் குரு.

இந்த அற்புத விளக்கத்தைக் கேட்டு சிஷ்யன் மெய் சிலிர்த்துப் போனான்.

மோட்சம் ஜீவாத்மாவுக்குரியது.

ஒரு விவசாயி தன்னிடம் உள்ள மொத்தப் பணமான ஒரு ரூபாய் காணிக்கையை அன்னைக்கு அனுப்பினார். அதைப் பெற்றுக் கொண்ட அன்னை, இதற்கு என்ன கைம்மாறு செய்வேன் என்று நெகிழ்ந்து கூறினார். இருப்பதில் சிறிது தருவதைவிட இருப்பது அனைத்தையும் கொடுக்கும் மனநிலை பெரிதல்லவா! பல ஆயிரம், லட்சம் காணிக்கையில் இல்லாத பவித்ரம் விவசாயி தந்த ஒரு ரூபாய்க்கு உண்டு.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? இறைவனை நாம் சூட்சுமத்தில் சந்திக்க முடியும் என்பது புரிகிறதல்லவா? நாம் சூட்சுமமானால் இறைவனை அங்குக் காண முடியும். நாம் எப்படி சூட்சுமமாவது? நம் புறம் ஸ்தூலம். அகம் சூட்சுமம். அகத்தில் நம் உணர்வுகள், எண்ணங்கள் சூட்சுமமாகச் செயல்படுகின்றன. அவைகளைத் துலக்கி, சிறப்பான நிலையை அடையச் செய்து, தெய்வாம்சம் பொருந்தியவைகளாக அவைகளை மாற்றினால் அவை நினைத்தவுடன், உணர்ந்தவுடன் இறை தரிசனம் மனத்தில், ஹ்ருதயத்தில் கிட்டும். அதையே ஆரம்பமாகக் கொண்டு அவற்றை மேலும் பதப்படுத்தி, அகந்தையை அகற்றி, அறியாமையிலிருந்து விடுதலை பெறும் முயற்சியை மேற்கொண்டால் அதில் மறைந்திருக்கும் ஆன்மா வெளிவரும். ஆன்மா வெளிவந்தால் நம் வேலை யோகமாகிறது. புறத்தில் செய்யும் வேலையால் எவ்விதப் பலனும் இல்லை. செய்த அளவிற்குப் புறத்தில் ஏற்படும் பலனும் குறைந்தபட்சமாக இருக்கும். அகத்தின் தீவிரம், ஆர்வம், அறிவு, தெளிவு புற வேலையில் வெளிப்படுமானால் அவ்வேலை சிறப்பாக இருக்கும். மேலும், செய்தால் வளரும். முடிவாக, அது ஒரு கட்டத்தைக் கடந்ததும் செயலைச் செய்யும் முயற்சியையும் கைவிட்டால் வேலை சுயமாக, தானே வளர்ந்து பெருகும்.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐॐ

சரணாகதிக்குரியது ஈஸ்வர சக்தி.

அன்பர் அனுபவம்

திரு. இன்பராஜன்,
திருமதி ஜீவா இன்பராஜன், திண்டுக்கல்

ஸ்ரீ அன்னை பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் பொற்பாதங்கள் சரணம்.

1986-ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீ அன்னையைப் பற்றியும், பகவானைப் பற்றியும் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் எழுத்துக்கள் மூலம் அறிந்து அன்னையின் அன்புக்குப் பாத்திரமானோம். அன்றிலிருந்து எங்கள் வாழ்க்கையில் படிப்படியாக முன்னேற்றங்கள். கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்காத பல விஷயங்கள் நடந்தன. அது தவிர எங்கள் மனதில் அன்னைக்கென நிலையான மையம் அமைய வேண்டும் என்பது நெடுநாளைய விருப்பமாக இருந்தது. அதையும் அன்னையிடம் சமர்ப்பணம் செய்தோம். அதையும் அன்னை அபரிமிதமாக நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். திண்டுக்கல் தியான மையம் நிலையான இடத்தை எவ்வாறு பெற்றது? என்ற விபரத்தைக் கூற விரும்புகிறேன்.

எங்களது பிள்ளைகள் வாழ்க்கையை அன்னை அவர்களது திருவுள்ள விருப்பப்படி நல்லபடியாக அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். பெண் டெல்லியிலும், பெரிய மகன் அமெரிக்காவிலும், சிறிய மகன் சென்னையிலும் நாங்கள் திண்டுக்கல்லிலும் இருந்தோம். அன்னைக்குச் சொந்தமாக பல இடங்களில் இடம் பார்த்தும் மனதிற்கு ஏற்புடையதாக இல்லை. கடைசியில் “மதர், நீங்கள் இருக்கப் போகும் இடத்தை நீங்களே முடிவு செய்யுங்கள்” என அன்னையிடமே பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டு அமைதியாக இருந்தோம். முதலில் குறைந்தது 3000 சதுர அடியிலாவது மனை இருக்க வேண்டும் என விரும்பினோம். நாங்கள் இருந்த வீட்டிலிருந்து ஒரு நாள் walking சென்ற போது ஒரு திருமண மண்டப வேலியில் ஒரே ஒரு Grace flower கிடைத்தது. அப்பொழுதே மனம் முடிவு செய்தது, “மதர் இங்குதான் பக்கத்தில் இடம் அமைத்துத் தரப்

சரணாகதியை ஏற்றால் மனிதனை விட்டு
இறைவனை ஏற்கிறோம்.

போகிறார்கள்” என்று. ஆச்சரியம், ஆனால் உண்மை. எந்த இடத்தில் Grace flower கிடைத்ததோ அதற்கு அடுத்த மனை விலைக்கு வந்தது. விற்பனைக்கு அல்ல என்று மறுக்கப்பட்ட அந்த இடம் விற்பனைக்கு வந்தது, அன்னையின் அருளால்தான். அந்த மனைக்கு உரிமையாளர் சிறுமலையில் அவருடைய எஸ்டேட்டிற்கு அருகிலேயே பக்கத்து எஸ்டேட் விலைக்கு வருவதாகவும் அதற்காக இந்த மனையை விற்க இருப்பதாகவும் கூறினார். நாங்கள் கேட்டதோ 3000 சதுர அடி அன்னை கொடுத்ததோ 6320 சதுர அடி. இடமதிப்பு 18 லட்சம் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எங்களிடம் 4 லட்சம் பெரிய மகன் அமெரிக்காவிலிருந்து அனுப்பியது 6 இலட்சம் என மொத்தம் 10 லட்சம்தான் இருந்தது. பாக்கி 8 லட்சம் தேவை. அன்னையே இதை நீங்கள்தான் பெற்றுத்தர வேண்டும் என பிரார்த்தித்தோம். அன்னை அதையும் நிறைவேற்றினார். அன்பர்கள் அன்னைக்கு இடம் வாங்க தாங்களும் உதவுவதாக தானே முன்வந்தார்கள். அவர்களின் உதவியால் இடம் நல்லபடியாக பத்திரம் பதிந்து ஆறே மாதத்தில் அவர்கள் கொடுத்த பணத்தையும் நல்லபடியாக திருப்பிக் கொடுத்தோம்.

புது இடத்தில் பின்னால் வீடும், முன்னால் தியான மையமும் கட்டுவதென முடிவு செய்தோம். முதலில் வீடு கட்ட முடிவு செய்து அதைச் செயல்படுத்தினோம். 1800 சதுர அடியில் வீடு அமைந்தது. ஹாலில் அன்னையின் பகவானின் திருவுருவப் படங்களை வைத்து தியான மையமும் வீட்டிலேயே இயங்கி வந்தது. 2001-இல் வீடு கட்டப்பட்டது. அன்பர்கள் வருகை அதிகமாக இருந்ததால் மையம் கட்ட முடிவு செய்து அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தோம். ஆனால் நினைத்தபடி முன்னால் மையம் கட்ட முடியாதபடி இட அமைப்பு இருந்தது. இடத்தின் பக்கவாட்டு நீளம் ஒரு பக்கம் 100 அடியாகவும், எதிர்ப்புறம் 90 அடியாகவும் இருந்ததால் முன்னால் முக்கோணமாக இடம் விடுபட்டது. அதனால் வீட்டைவிட மையத்திற்கென இடம் சிறியதாக இருந்தது. வீட்டைவிட மையம் பெரியதாக இருக்க

உச்சக்கட்ட திறமைக்கான அறிவும், உணர்வும் தரும் அழைப்பு.

வேண்டும் என நினைத்து வீட்டின் மாடியிலேயே மையம் கட்ட முடிவு செய்தோம். அதன்படி சுற்றுப்புற இடத்தையும் சேர்ந்து 2000 சதுர அடியில் மையம் உருவானது. பெரிய மேடை அமைத்து அதில் ஸ்ரீ அன்னை பகவானின் திருவுருவப் படங்கள் வீற்றிருக்கின்றன. ஹால் பெரியதாக, சுமார் 300 பேர்கள் தாராளமாக அமரக்கூடிய வகையில் அமைந்தது. கம்ப்யூட்டர் ரூம், புத்தக ரூம் சர்வீஸ் என எல்லாம் தனித்தனியாக அமைந்தன. எல்லாம் அன்னையிடம் “மதர் நீங்கள் இருக்கப் போகும் இடம். தங்கள் திருவுள்ள விருப்பப்படி அமைத்துக் கொள்ளுங்கள்” என சமர்ப்பணம் செய்ததால் Feb.26-ஆம் தேதி 2006-ஆம் வருடம் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களின் ஆசியோடு சகோதரர் அசோகன் அவர்கள் மையத்தைத் திறந்து வைத்து மையத்திற்கு “மதர் மிரா மந்திர்” என்ற பெயரையும் சூட்டி, சிறப்புரையாற்றி அழகுக்கு அழகு சேர்த்தார். அனைத்துத் தியான மையங்களில் இருந்தும் அன்பர்கள் வருகை தந்து சிறப்பித்தார்கள். எங்களது தியான மையக் கனவை அன்னை அழகாக நிறைவேற்றிக் கொடுத்து, இன்றும் அன்னையே நடத்தி வருகிறார்கள்.

அன்னை அருளின் வெளிப்பாடாக மையத்தில் நல்ல நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. அன்பர்கள் பிரார்த்தனைகளை அன்னை அபரிமிதமாக நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அன்னைக்கென நிலையான மையம் அமைவதற்கு முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று என் கனவை நனவாக்கிய எனது பெரிய மகனை இந்நேரம் நன்றியோடு மனதில் நினைக்கிறேன். அன்னை அவர் மூலம் செயல்பட்டார் என்றே கூறுவேன். இதெற்கெல்லாம் மூலகாரணமாக இருந்த ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களுக்கும், வழிகாட்டியாய் இருந்து ஆலோசனைகளை வழங்கி மையம் சிறப்புற நடக்கக் காரணமாய் இருக்கும் சகோதரர் அசோகன் அவர்களுக்கும் இந்நேரம் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

ॐ

மனிதன் உருவாவது, பண்பின் உருவாக்கத்தால்.

நெருக்கடிகளே நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துகின்றன

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவாற்றியவர்: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 14.01.19 (Mambalam Centre)

அன்னை தன்னுடைய கேள்வி பதில் தொகுப்பில் நெருக்கடிகள் நம் முன்னேற்றத்தை விரைவுபடுத்துவதால் இந்த நெருக்கடிகளை வழங்கிய இறைவனுக்கு நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாம் நெருக்கடிகளை விரும்புவதில்லை. அவற்றைப் பெரிய அவஸ்தையாகத்தான் உணர்கிறோம். அப்படி இருக்கும்பொழுது நாம் படுகின்ற அவஸ்தைக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும் என்று அன்னை சொல்லி இருப்பது நமக்கு வியப்பாகத்தான் இருக்கும். ஆனால் சற்று ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் அன்னை சொல்வதில் ஒரு உண்மை இருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர முடியும். இந்த இந்திய தேசத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த நாடு ஆன்மீகச் சிறப்பு வாய்ந்தது. உலகத்திற்கு ஆன்மீக குருவாக இந்தியா விளங்கக்கூடிய அம்சம் கொண்டது. இத்தகைய ஆன்மீக செயலுக்கு ஏற்ற அரசியல் ரீதியான ஒற்றுமை இல்லாமல் போய்விட்டது. அதனால் உலக அரங்கில் இந்தியா பரிமளிக்காமல் போய்விட்டது. இதையெல்லாம் கவனித்த இயற்கை என்ன செய்தது என்றால், அது பின்வருமாறு யோசித்தது. இவர்களாக தானாக ஒன்றுபடமாட்டேன் என்கிறார்கள். அந்நிய ஆட்சியைக் கொண்டு வந்தால் தன்னுடைய சாம்ராஜ்யத்திற்காக அந்நியன் இவர்களை ஒன்றுபடுத்துவான் என்று முடிவு செய்து அந்நிய மொகலாய ஆட்சி என்ற ஒரு பெரிய நெருக்கடியை கொண்டு வந்தது. அதன் விளைவாக கிட்டத்தட்ட வட இந்தியா முழுவதும் முகலாய சாம்ராஜ்யத்தின்கீழ் ஒன்றுபட்டது. அப்படி பார்த்தால்கூட தென்னிந்தியா விட்டுப் போய்விட்டது. இதைக் கவனித்த இயற்கை தென்னிந்தியாவையும் சேர்த்து

உண்மைக்குப் புறம்பானவையே நியாயத்தின் சிறந்த கருவிகள்.

ஒன்றுபடுத்துவதன் பொருட்டு ஆங்கிலேயனை வரவழைத்தது. அவன் காஷ்மீரில், ஸ்ரீநகரில் ஆரம்பித்து தெற்கே கன்னியாகுமரி வரையிலும் நாட்டை ஆங்கில ஆட்சியின்கீழ் ஒன்றுபடுத்தினான். 2000 ஆண்டுகளாக இல்லாத ஒரு ஒற்றுமை முதல் முறையாக இந்தியாவிற்கு ஆங்கிலேயன் தயவால் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் கட்டத்தில் வந்தது. ஒருபுறம் நாடு ஒன்றுபட்டது என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம். இன்னொருபுறம் அந்நியர் ஆட்சியை அவமானச் சின்னமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். காந்திஜி அவர்கள் அப்படித்தான் எடுத்துக்கொண்டு நாட்டு மக்களை ஆங்கிலேயனுக்கு எதிராக ஒன்று திரட்டி அவனுக்கு எதிராகப் போராட்டங்களை நிகழ்த்தி அவனை வெளியேற்றினார். அப்படி அன்னியர் ஆட்சி என்ற நெருக்கடி வந்திருக்காவிட்டால் இந்த நாடு ஒன்றுபட்டிருக்குமா என்பதே சந்தேகமாக இருக்கிறது. அந்தவகையில் அந்நிய ஆட்சி என்று நெருக்கடி கொடுத்த முகலாய பேரரசர்களுக்கும், ஆங்கிலேய அரசுக்கும் நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும்.

ஆதிமனிதனுடைய வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் ஆரம்பித்தால், நெருக்கடிகளின் காரணமாகத்தான் அவன் முன்னேறி இருக்கிறான் என்று நமக்குத் தெரிய வருகிறது. பசி, பட்டினி வந்தால் என்னாவது என்று பயந்துபோய்தான் அவன் விவசாயத்தையே கற்றுக்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி கொண்டான். ஆதிமனிதன் ஒழுங்காகக் குளிப்பதே கிடையாது. அவன் 20, 30 வயதைத் தாண்டி வாழ்வதே அபூர்வம். அல்ப ஆயுளில் எல்லோரும் இறந்து மடிவதைக் கவனித்த ஆதிமனிதன் தினமும் குளித்தால் நோய், நொடியிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று உணர்ந்து, தினசரி குளிக்க ஆரம்பித்தான். அதாவது குளிக்காமல் இருந்தால் உடம்பு அழுக்காகி, அதனால் நோய் வந்து உயிருக்கு ஆபத்து வரும் என்று பயந்து போய்தான் ஆதிமனிதன் குளிக்கின்ற பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். இப்படி குளிக்காமல் இருந்தாலும் நோய், நொடி வராது என்று

பெண்மையின் இன்பமே உயர்ந்த ஆன்மீக இன்பம்.

தெரிந்திருந்தால், மனிதனுக்கு குளிக்கும் பழக்கம் வந்து இருக்குமா என்பதே சந்தேகம். எதிரி நாடுகளின் தாக்குதலுக்கு பயந்துதான் பழங்காலத்தில் மனிதன் கோட்டைகளைக் கட்டி அந்தக் கோட்டை எல்லைக்குள் வாழ ஆரம்பித்தான். மழைக்காலத்தில் ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து, வெள்ளம் ஊருக்குள் புகுந்து, பாழாவதைக் கண்டுதான் ஆற்றின் இருகரைகளையும் உயர்த்தி மேடான இடங்களில் ஊரையே அமைத்தான்.

இன்று நாம் ஜனநாயக குடியாட்சியை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால் 200 வருடங்களுக்கு முன்னால் உலகமெங்கும் முடியாட்சிதான் இருந்தது. முடியாட்சியின் அராஜகத்திற்கு அளவே இல்லை. ராஜா வைத்ததுதான் சட்டம் என்று இருந்தது. ஒரு அழகான பெண்ணை பார்த்தால், அவள் யார்? திருமணம் ஆனவளா? குழந்தை, குட்டிகள் இருக்கிறதா என்று எதையும் விசாரிக்காமல் தன்னுடைய அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துவருமாறு ஆணையிடுவான். அரசன் விதிக்கின்ற வரிகளை மக்களால் கட்ட முடியுமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படமாட்டான். அரசன் வரி என்று விதித்து விட்டால், மக்கள் கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். இக்காலத்தில் இருப்பதைப்போல் கோர்ட், விசாரணை எல்லாம் கிடையாது. காவல்துறையால் குற்றம் சாட்டப்பட்டு விட்டாலே போதும். கைது செய்து சிறையில் தள்ளி விடுவார்கள். பின்னர் அந்த கைதி சிறையிலிருந்து வெளிவருவானா என்பதே சந்தேகம்தான். இப்படிப்பட்ட கொடுங்கோல் ஆட்சியைத்தான் French மக்கள் 18-ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உணவு பஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடிய நேரத்தில், அரசு மாளிகையில் அரசன் பிரபுக்களை எல்லாம் கூட்டி விருந்து வைத்து கொண்டிருந்தான். மக்களுக்குச் சாப்பிட ரொட்டிக்கூட கிடைக்காத நேரத்தில் பிரபுகளுக்கு எல்லாம் விருந்தா என்று மக்கள் கொதித்து எழுந்தார்கள். மக்கள் வெள்ளமாகத் திரண்டு வருவதைப் பார்த்து அரண்மனைக் காவலர்கள் மிரண்டு

ஓடினார்கள். அரசனும், அரசியும் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஜனநாயக குடியரசு அறிவிக்கப்பட்டது. அரசாட்சி கலைக்கப்பட்டது. அதாவது ஒரு பெரிய நெருக்கடியான சூழ்நிலையில்தான் ஐரோப்பாவில் ஜனநாயகமே பிறந்தது.

இம்மாதிரியான நெருக்கடியான சூழ்நிலைகள் சரித்திரத்தில் நிறையவே வந்து அதன் வழியாக மானிட இனம் நிறைய முன்னேற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் வந்ததே இங்கிலாந்துக்கு வந்த ஒரு நெருக்கடியான சூழலின் விளைவுதான். இரண்டாம் உலகப் போர் வெடித்த பொழுது, ஜெர்மனி, இங்கிலாந்தைத் தாக்கியது. அந்த நெருக்கடியிலிருந்து இங்கிலாந்தைக் காப்பாற்றும்படி, இங்கிலாந்து பிரதமர் வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் அவர்கள் அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் அவர்களை போனில் தொடர்பு கொண்டு கெஞ்சினார். ரூஸ்வெல்ட் அவர்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை ஆதரித்துக் கொண்டிருந்தார். ஆகவே சர்ச்சில் இப்படி உதவி கேட்ட பொழுது “இந்தியாவிற்கு நீங்கள் சுதந்திரம் கொடுக்க ஒத்துக் கொண்டீர்கள் என்றால்தான் அமெரிக்க ராணுவ உதவியே கிடைக்கும், என்ன சொல்கிறீர்கள்” என்று கேட்டார். சர்ச்சில் அவர்களும் வேறு வழியே இல்லாமல் இதற்கு நான் சம்மதிக்கிறேன் என்று பதிலளித்தார். English Gentleman ஒரு வாக்குக் கொடுத்தான் என்றால் அதை மீறவேமாட்டான். இந்த இடத்தில் ஆங்கிலேயன் இந்தியன் போலில்லை. சர்ச்சில் ஒரு Gentleman. ஆகவே தான் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றினார். இரண்டாம் உலகப்போர் இங்கிலாந்துக்கு சாதகமாக முடிந்த பிறகு, அவர் அமைதியாக இந்தியாவிற்கு விடுதலை கொடுப்பதாக இயற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தார்.

(தொடரும்)

ॐॐॐॐॐॐ

சக்திக்குச் சரணடைந்தால் உலகம் அற்புதமாகும்.

இறைவனுக்குத் தான் பெண்ணாகும் மனிதன்
பூரண யோகத்தைப் பூரணமாக்குகிறான்.

அன்னை இலக்கியம்

இனி நடப்பவை நல்லவையே

இல.சுந்தரி

Men, Countries, Continents, Truth or abyss.

மனிதனும், உலகமும் சத்தியத்தை ஏற்காவிட்டால் பாதாளத்திற்குப் போவார்கள்

ஸ்ரீ அன்னை

மேலெழுந்த வாரியான பலன் தருபவை பொய்.
ஆழ்ந்த நிலையில் பலன் தருவது உண்மை.

ஸ்ரீ கர்மயோகி

அகமாகிய ஆன்மாவின் புறம் சத்தியம்.

காலையில் உற்சாகமாய், சுறுசுறுப்பாய் வேலைக்குப் போன பெண் 11 மணிக்கு வீடு திரும்பவே தெய்வானை திடுக்கிட்டாள்.

‘சத்யா! ஏனென்மா சீக்கிரம் வந்து விட்டாய்? ஏதாவது ஸ்ட்ரைக்கா?’

‘இல்லையம்மா. வழக்கமான பணி நீக்கம்தான்’ என்றாள் சோர்ந்து போய்.

‘ஏன்? என்னாயிற்று? நீ தவறு செய்யமாட்டாயே?’

‘தவறு செய்ய முடியாததுதான் நான் செய்த தவறு’ என்றாள் சத்யா.

‘என்னம்மா சொல்கிறாய்? ஆமாம் அம்மா அங்கே ஒரே லஞ்சம் ஊழல். அதை என்னால் செய்ய முடியவில்லை. அது அவர்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்ன உலகமிது? நேர்மையாய் இருப்பது ஒரு குற்றமா?’ என்ற மகளுக்குக் ‘கவலைப்படாதே. கடவுள் ஒரு நல்லவழி காட்டுவார்’ என்று ஆறுதல் கூறினாள்

அர்த்தமற்றதை அர்த்தமாக்குவது திருவுள்ளம்.

தெய்வானை. அப்படி என்னதான் செய்துவிட்டாள் சத்யா? வழக்கம்போல் ஏப்ரல் முதல் நடைபெறும் ஓய்வூதியதாரரின் மஸ்டர் (Muster) இவ்வாண்டு அரைநாள் நடைபெறுவதால், அதிக ஊழியர் தேவைக்காக தற்காலிக வேலையில் சிலரை ஏற்பாடு செய்தனர். படிப்புத் தகுதியோடு பிற்படுத்தப்பட்டோர் தகுதியும் இருக்கவே சத்யாவிற்கு வேலை கிடைத்துவிட்டது. உண்மையாக உழைக்க வேண்டும். ஊதியத்திற்கு மேலேயும் உழைக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியம் உள்ள பெண் ஆதலால் 9.30 மணிக்கே வந்து விடுவாள். இவள் சுறுசுறுப்பு அனைவர்க்கும் எரிச்சலூட்டியது. 10 மணிக்கு சீட்டிற்கு வரவேண்டிய உத்தமர்கள் 11 மணிக்கே வருவதால் வந்துள்ள வயோதிகர்கள், வாழ்க்கைச் சூழலால் புண்பட்டவர்கள் மேலும் இவர்கள் தாமதத்தால் காத்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

இவள் 9.30-க்கே வந்து தன் டேபிளை ஒழுங்கு செய்து கொண்டு வேலையைத் தொடங்கி விடுவாள்.

பேசாமல் ஆயா வேலைக்குப் போயிருக்கலாம் என்று சக ஊழியர்கள் இவளைக் கேலி செய்தனர். அவள் எதையும் பொருட்படுத்தவில்லை. சூழ்ந்துள்ள கிராமங்களிலிருந்தெல்லாம் வந்து காத்திருக்கும் வயோதிகர்களுக்கு இவள் ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆனாள். பியூனே லேட்டாக வருவான். சீனியர் போல் நடந்து கொள்வான். ‘ஊருக்கு முன்னால் வந்து எழுத ஆரம்பிக்கிறாயே, ஆபீசர் வராமல் கையெழுத்து யார் போடறது?’ என்பான் எகத்தாளமாய். சிரித்துக் கொள்வான் சத்யா.

இவள் நேர்மையால் இவளிடமே எல்லோரும் வருவதால் முன்போல் வேலை கடுமை என்று பொய்கூறி இலஞ்சம் வாங்க முடியாமல் போனது. பழம் பெருச்சாளிகள் இவள் தொடர்ந்து வேலையிலிருந்தால் தாங்கள் சம்பாதிக்க முடியாது என்று கருதி செய்யாத குற்றத்தைச் சுமத்தி பணி நீக்க ஏற்பாடு செய்து

பிறரில் நாம் காணும் நம் குறை அகந்தைக்கு விருந்து.

விட்டனர். அதன் விளைவே இவள் இன்று சீக்கிரம் வீட்டிற்கு வந்து விட்டாள்.

இவள் தூய்மை எல்லோர்க்கும் இடையூறானது. பொய் சொல்ல முடியாமல் இலஞ்சம் வாங்காமல் வேலையை விட்டுவிடும் நிலை. படிக்க வாய்ப்பளித்த சாதி, வேலை வாய்ப்பிற்குக் கை கொடுத்த சாதி உண்மையான உழைப்பிற்கு உதவிக்கு வரவில்லை.

பொய்யாக மாறினால்தான் வாழ முடியுமோ என்று மனம் நொந்து போனாள். சத்தியத்தை நேசிப்பவர்கள் இறைவனையே நேசிக்கிறார்கள் என்ற உண்மை தெரியாமலேயே இறைவனின் கவனிப்பிற்குப் பாத்திரமானாள்.

‘அம்மா! நான் சிறிது நேரம் எங்காவது வெளியில் போய் வருகிறேன்மா. மனம் பாரமாய் இருக்கிறது’ என்றாள்.

‘சரிசரி. போய்வா. பார்த்துப்போ. கவனமாய் சீக்கிரம் வந்துவிடு. நேரமானால் எனக்கு உன்னைப் பற்றிக் கவலை வந்துவிடும்’ என்றாள் அம்மா.

‘கவலைப்படாதே அம்மா. நான் கவனமாய்த் திரும்பி வந்து விடுவேன்’ என்று கூறி, கால் போன போக்கில் போனாள். வழியில் குழந்தைகள் விளையாடும் ஒரு பூங்கா. அதில் கள்ளம் கபடமில்லாத குழந்தைகள் உற்சாகமாய் விளையாடும் காட்சி ஈர்த்தது. இந்தக் குழந்தைகள் போல் தானும் கவலையில்லாது இருக்கக் கூடாதா? என்று நினைத்தாள். சிறிது நேரம் மகிழ்வாக இருந்து விட்டுப் புறப்பட்டாள். வரும் வழியில் ஒரு பொது மண்டபம் அதில் சில பெண்கள் கண்மூடித் தியானித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இது என்ன இடம்? இவர்கள் யார்? என்று சிந்தித்த வண்ணம் அம்மண்டபத்தின் முகப்பில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். அப்போது அங்கு உயர்ந்த கார் ஒன்று வந்து நின்றது. ஒதுங்கி

சமூக சிந்தனைக்கு முடிவுண்டு; சிந்தனைக்கு முடிவில்லை.

நின்று கவனித்தாள். டிரைவர் இறங்கி வந்து காரின் பின்புறக் கதவை மரியாதையுடன் திறக்கிறார். எனவே, யாரோ பெரிய மனிதர் வரப்போகிறார் என்று தோன்றியது. மிக எளிய தோற்றமுடைய முப்பது வயதைக் கடந்த பெண்மணி ஒருவர் இறங்கினார். ஏதோ தியானம் செய்ய வந்திருக்கலாம் என்று நினைத்தாள்.

இனிமையில் வடித்தெடுத்த அழகிய முகம். இயல்பாகப் பெண்கள் அணியும் காதணிகள் கூட அணிந்திருக்கவில்லை. சங்கு போன்ற அந்தக் கழுத்தில் பெண்கள் நாகரீகமாக அணியும் மெல்லிய பொற்சங்கிலிகூட அணிந்திருக்கவில்லை. மை தீட்டாமலேயே கருமை ஓடிய விழியோரங்கள். கருணையால் பளபளக்கும் பார்வை. சந்தனத்தில் செய்தாற்போன்ற கையில் (இடக்கையில்) கறுப்பு வார் போட்ட சிறிய கைக்கடிகாரம் மட்டும் அணிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் காலணியிலிருந்து மெல்ல அந்தப் பாதங்களை வெளியே எடுத்த போது பொன் போன்ற, பூப்போன்ற அப்பாதங்களைத் தாங்கி வந்த காலணிகள் நிச்சயம் பெருமைக்குரியன என்று எண்ணத் தோன்றியது. மென்மையாகப் படியேறி அவர் மண்டபத்தில் நுழைந்தவுடன் அங்கிருந்த பெண்கள் அவரை வணங்கி ஆசிபெற்றனர். கண்ணிமைக்காமல் இவற்றையெல்லாம் கண்டிருந்த சத்யாவிற்கு இனந்தெரியாத பரவசவுணர்வு உள்ளெழுவதை உணர முடிகிறது. யாரிவர்? தெய்வீகமானவராய்க் காணப்படுகிறார். காவி உடுத்தாத துறவியோ? யாராக இருந்தாலும் இவர் ஒரு புனிதராகத்தானிருக்க வேண்டும் எனத் தோன்றியது.

ஞானம் பெரிய ஞானமாகும் பாதைக்குரியவர். தெய்வீக வாழ்வு எளிமையாகவோ, ஆடம்பரமாகவோ இருக்கலாம் என்று எங்கோ படித்தது நினைவுக்கு வருகிறது.

விரைந்து சென்று அவரை நமஸ்கரித்து விடுகிறாள். மெல்ல அவள் தோளைத் தொட்டு அந்தப் புனிதர் அவளை எழுப்பிய

அன்னை பிரச்சனையை வேரோடு விலக்குகிறார்.

அந்தத் தீண்டலில் ஏதோ ஒரு சாஸ்வதப் பேருணர்வு எழுகிறது. விழிநீர் பெருக அவரைக் கைகூப்பினாள்.

முதுகில் ஆதரவாய் வருடி, நீ யார்? உனக்கென்ன பிரச்சனை? எத்தனை பரிவு அந்தக் குரலில். உரிமையும், நெருக்கமும் உள்ள உறவினர் போலுணரவைத்தது. அவள் நேசித்த சத்யம் ஒருருக் கொண்டு அவள் முன் நிற்கிறதோ!

‘என் பெயர் சத்யா. என் குணம், குறை இரண்டுமே நான் சத்யத்தை, நேர்மையை நேசிப்பதுதான். எனக்கு 26 வயதாகிறது. பி. ஏ. தேறியிருக்கிறேன். கணினியிலும் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறேன். ஆங்கிலமும் இந்தியும் தனிப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறேன். கற்றுக் கொடுத்தால் இன்னும் கற்றுக் கொள்வேன். இலஞ்சம் பிடிக்காததால் மூன்று நிறுவனங்களில் வேலையிழந்தேன்.

சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்தேன். மகாத்மாவின் சீடர்களான தாய் தந்தையரால் சத்யம் ஊட்டி வளர்க்கப் பெற்றேன். என் தாய்க்கும், எனக்கும் ஜீவனத்திற்குப் பணம் தேவை. அதை நான் உழைத்துப் பெற, நேர்மையாய் உழைத்துப் பெறத் தயாராக இருக்கிறேன். உங்கள் வீட்டில் வீட்டு வேலை கொடுத்தாலும் செய்வேன்’ என்று உருக்கமாகக் கூறினாள்.

ஒரு நிறுவனத்தின் முகவரி அட்டையை அவளிடம் கொடுத்து, படிப்புத் தகுதிச் சான்றுகளுடன் அங்குச் செல்லுமாறு கூறினார் அப்பெண்மணி. நன்றியுடன் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் அப்பெண்மணியை நமஸ்கரித்து எழுந்து அந்த மென்மையான திருக்கரங்களைப் பற்றி முகத்தில் ஒரு முறை பதித்துக் கொள்கிறாள். அந்தப் பெண்மணியின் விழிகள் கருணையால் நிறைந்து, முகம் புன்முறுவல் பூத்து அவளைத் தழுவிக்கொள்ள சென்ற கணமெல்லாம் கரைந்து அந்தக் கணமே நிலைத்தது.

வேதனையை சாதனையாக்க நாம் விலக்கியதை
வலிய நாடுகிறோம்.

சோர்வுடன் சென்ற மகள், உற்சாகமாய் வரவே தெய்வானை அவளைப் பார்த்து, ‘போன வேலை கிடைத்து விட்டதா? இத்தனை மகிழ்ச்சியாய்க் காணப்படுகிறாயே?’ என்று கேட்க, ‘‘போன வேலை கிடைக்கவில்லையம்மா. அது புதிய வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறது. அம்மா! நான் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்குக் காரணம் வேலையில்லையம்மா. வேறொரு ஆனந்தம். அம்மா! நினைவு தெரிந்து நாம் கோவிலுக்கே போனதில்லை. சத்தியத்தை நேசித்தால் தெய்வம் தானே வந்து தரிசனம் தரும் என்று சொல்வாயே. அது இன்று நிகழ்ந்து விட்டதம்மா. நான் இன்று தெய்வ தரிசனம் பெற்று வந்திருக்கிறேன். வயிற்றுப் பிழைப்பைப் பற்றிய கவலை போய் விட்டதம்மா’’ என்று உணர்ச்சியுடன் கூறி நடந்தவற்றை விவரித்தாள்.

மறுநாள் அந்தப் பெண்மணி கொடுத்த முகவரிக்குச் சென்றாள். பிரம்மாண்டமான அந்தக் கட்டடம் ‘சத்யம்’ என்ற பெயர் பலகையுடன் வானுயர கம்பீரமாய் நின்றது. சத்யாவிற்கு உடம்பு சிலிர்த்தது. பெரிய கேட்டருகே வந்தவுடன் கூர்க்கா அவளை, ‘யாரைப் பார்க்க வேண்டும்?’ என்று கேட்டான். அந்த முகவரி அட்டையைக் கைப் பையிலிருந்து எடுத்தவுடன், ‘அம்மா வரச் சொன்னாங்களா?’ என்றான். அவன் யாரை அம்மா என்று குறிப்பிடுகிறான் என்று தெரியாமல் விழித்தாள்.

அப்போது மென்மையான சாயல் கொண்ட ஓர் இளைஞர் அங்கு வந்து, ‘தாஸ் கதவைத் திற’ என்று அதிகார தோரணையின்றி இதமாகக் கூறுகிறார். உடனே காவல்காரன் கதவைத் திறக்கிறான். ‘சத்யா மேடம் தானே நீங்கள்? வாங்க’ என்கிறார். உள்ளே வந்து அவரைத் தொடர்கிறாள். தரை பளபளக்கிறது. வெண்ணிற உயரிய தூண்கள். காற்றோட்டம். அழகாக வடிவமைக்கப்பட்ட அறைகள். குளிர் சாதன வசதி. கணினிப் பொறிகள். கண்ணாடிக் கதவுகள் வழியே கணினி முன்னமர்ந்து ஆர்வமாகச் செயல்படுவோரைக் காண முடிந்தது.

அன்னை வந்தபின் பிரச்சனை என்பதேயில்லை.

தூய ஆடையணிந்து மலர்ச்சியான முகத்துடன் தத்தம் பொறுப்புகளை கவனமாகச் செய்யும் ஊழியர்கள் மேலதிகாரியின் அறைக்குள் கையில் கோப்புகளுடன் செல்வோர், அங்கிருந்து கோப்புகளுடன் வெளியே வருவோர் என்று சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. ஒரு வம்புப் பேச்சில்லை. வக்கிரப்பார்வையில்லை. இத்தனையும் தாண்டி ஆழ்ந்த அமைதியும் தவழ்ந்தது. இங்குக் காலடி பதிக்கவே பூர்வஜென்ம புண்ணியம் வேண்டும் எனத் தோன்றியது.

அவர்கள் அம்மா என்றழைக்கும் நிறுவனரின் அறைக்கு வெளியே உள்ள இருக்கையில் அவளை இருக்கச் சொல்லி விட்டு, 'மே ஐ கம் இன் மா?' என்கிறார் இளைஞர். 'வா ஸ்ரீராம்' என்ற அந்த இனிய அழைப்பு, நேற்று அவள் கேட்ட தேன் குரல். அவரைச் சந்தித்தது முதல் உள்ளே மனத்திரையில் மீண்டும் மீண்டும் கண்ட அவர் எளிய தெய்வீகத் தோற்றம். பரிவு நிறைந்த பார்வை. தெம்பூட்டிய குரல் யாவும் அவளை நிரப்ப, மீண்டும் அவரைக் காணப் போகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சி எழுந்தது. உள்ளே சென்ற இளைஞர் உடனே வெளியே வந்து, 'சத்யா உங்களை அம்மா கூப்பிடறாங்க' என்று கூறினார். தெய்வ தரிசனம் காண வரும் பவித்ரமான பக்தையாக உள்ளே சென்றாள். நேற்று மண்டபத்தில் பார்த்த அதே புனிதர். அந்த அறையின் வளமை, தூய்மை, இருக்கையின் கம்பீரம் யாவும் அவர் காலடிகளில் பணிவது போல் உணர்கிறாள். ஆடம்பரம் ஏதுமற்ற அடக்கமான இந்த எளிய தோற்றத்திற்குமுன் எல்லோரும் பணிகிறார்கள்.

'வா சத்யா!' வீட்டிற்கு வந்த மகளை வரவேற்கும் தாயின் அன்பான வரவேற்பு அது. 'உட்கார்' என்கிறார். இல்லை இவர் முன்பு இவளால் உட்கார முடியாது. அலுவலகம் என்ற அமைப்பை மீறி அவர் கால்களில் குனிந்து வணங்கத் தோன்றியதை அவளால் தவிர்க்க இயலாது குனிந்து பாதங்களில் பணிந்து எழுகிறாள். அந்த இனிய புன்னகையால் அவளை

பெரியதை வழிபடும் மனம் சாதனை, மிஞ்ச
விரும்புவது அகந்தை.

ஆசிர்வதிக்கிறார். அவள் கொண்டு வந்த பயோடேட்டாவை வாங்கி டேபிளில் வைத்துவிட்டு, 'ஸ்ரீராம்' என்று குரல் கொடுக்க, காத்திருக்கிறேன் என்பது போல் ஸ்ரீராம் உள்ளே வருகிறார். 'சத்யாவிடம் ரகுவிடம் சொல்லி அப்பாயிண்ட்மெண்ட் ஆர்டர் வாங்கிக் கொடு. இந்தா' என்று சற்றுமுன் அவளிடம் வாங்கிய பைலையும் அந்த இளைஞரிடம் கொடுக்கிறார். பணிவுடன் அவர் அதைப் பெற்றுக் கொள்ள, 'ஸ்ரீராம் ஏதா ரூமில் புதிய கம்ப்யூட்டர் இருக்கிறது. சத்யாவை அங்கே அழைத்துச் சென்று கம்ப்யூட்டர் ஓப்பன் செய்து கொடு. ராதாவை இவளுக்கு வேலையை காண்பித்துக் கொடுக்கச் சொல்.'

'சத்யா உனக்கு ஏதாவது உதவி தேவையென்றால் ஸ்ரீராமைக் கேள்' என்று கூற, 'வாங்க சத்யா' என்று ஸ்ரீராம் அவளை அழைத்துச் சென்று ஏதா எண்ணுள்ள அறையைக் காண்பித்தார். பிறகு ராதா என்ற இவளைப் போன்ற இளம் பெண்ணை அழைத்து வந்து 'ராதா, இவர்கள் சத்யா உங்களை இவர்களுக்கு வேலை காண்பித்துத் தரச் சொல்லி அம்மா அனுப்பினார்கள்' என்று ஸ்ரீராம் கூற, 'சரி ஸ்ரீராம் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்' என்ற அந்த பெண் வாங்க சத்யா என்று அறைக்குள் அழைத்துச் சென்று கம்ப்யூட்டரை ஓப்பன் செய்தாள். கண்ணாடிக் கதவிட்ட அலமாரியைத் திறந்து பைல் ஒன்றை எடுத்து வைத்து வேலையை விளக்கினாள். 'இன்று நீங்கள் முடிக்க வேண்டிய வேலையிது. நான் அடுத்த அறையில் தானிருக்கிறேன். ஏதாவது உதவி வேண்டுமென்றால் கூப்பிடுங்கள்' என்று கூறிச் சென்றாள். வந்தவுடன் இவள் தெரிந்து கொண்டது இங்கு ஊழியர்கள் கர்வமில்லாமல் இயல்பாக நடந்து கொள்வதுதான்.

இவளுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்த வேலை என்பதால் உடனே தொடங்கிவிட்டாள். கவனம், ஆர்வம் காரணமாகவும் இயல்பான விரைந்து செயலாற்றும் திறனாலும் முன்னதாக வேலையை முடித்து விட்டாள். மேற்கொண்டு என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. திடீரென ஸ்ரீராம் வந்தான். 'சத்யா இங்கு

நிறைவைப் பெரு நிறைவாக்கும் முறை.

சாப்பாட்டு இடைவேளை என்பதெல்லாம் இல்லை. அதனால் சாப்பிடக் கூடாது என்று நினைத்து விடாதீர்கள். அவரவர் தேவைக்கேற்ற நேரத்தில் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். மேலும் பியூன் என்று இங்கு யாரும் இல்லை. அவரவர் தேவைகளை அவரவர்களே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். நட்பு முறையில் யாரும் யாருக்கும் உதவலாம். பின்புறக் கட்டடத்தில் கேண்டின் இருக்கிறது, உங்கள் பெயரைச் சொல்லி எந்த உணவு வேண்டுமானாலும் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். அதிக வேலை, அன்றைய கணக்கிற்கு முடிக்க எழுந்து போக முடியவில்லை-யென்றால் நமக்குள் ஒருவருக்கொருவர் கேண்டினிலிருந்து எடுத்து வரலாம். யாரும் யாரையும் அதிகாரம் செய்யக் கூடாது. சுயக்கட்டுப்பாடு அவசியம். இப்போது நீங்கள் சாப்பிடுவதானால் என்னுடன் கேண்டினுக்கு வாருங்கள். அங்கு உங்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கிறேன்' என்றான். 'நான் சாப்பாடு எடுத்து வந்திருக்கிறேன்' என்றாள். 'நானே முதல் எடுத்து வர வேண்டாம். இங்கு நமக்கென்றே ஆரோக்யமான சத்துணவுகள் தயாரிக்கப்படுகிறது. வாருங்கள்' என்று கேண்டினுக்கு அழைத்துப் போய், 'நாயர் இவங்க நம்ப ஆபீஸ்ல இன்று வேலைக்குச் சேர்ந்தவங்க. வந்து கேட்டா கவனிச்சுக்கங்க' என்றான் ஸ்ரீராம்.

'சரிங்க சார். நா பாத்துக்கறேன்' என்றார் கேண்டின் பொறுப்பிலிருந்த நாயர். ஒவ்வொன்றும் வித்யாசமாயும், வியப்பூட்டுவதாயும் இருந்தது சத்யாவிற்கு.

'சார்! இன்று எனக்குக் கொடுத்த வேலையை முடித்து விட்டேன். வேறு வேலை எங்குக் கேட்டுப் பெற வேண்டும்?'

'இல்லை சத்யா. இங்கு எல்லாம் சிஸ்டம்தான் அவரவர் அறைகளில் கப்போர்டில் அன்றைய வேலைக்கான பைல் இருக்கும். அதை விரைவாகவோ மெதுவாகவோ முடிப்பது அவரவர் திறமை. அளவு தெரிந்துதான் வேலையிருக்கும்.

கௌரவம் பெரிய வாய்ப்பு அருளாவதைத் தடுக்கும்.

இன்று முதல் நாள் ஆதலால் உங்கள் திறமையை நிர்ணயிக்கக் குறைவான வேலையாக இருக்கலாம். எப்போது வேலை முடிந்தாலும் வீட்டிற்குப் போகலாம். வேண்டுமென்றால் அதிக வேலை உள்ளவர்க்கு அவர்கள் அனுமதித்தால் உதவலாம்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே, 'ஸ்ரீராம்' என்று பலகீனமான குரலில் அழைத்த வண்ணம் ஒரு பெண் வந்தாள். ஸ்ரீராம் சற்றுப் பதற்றத்துடன் 'என்ன காயத்ரி ஏன் என்னவோ போல் இருக்கிறீர்கள்?' என்றான். 'ஸ்ரீராம் எனக்கு மயக்கமாக இருக்கிறது. வேலை முடிக்கவில்லை' என்றாள். இந்த நிறுவனத்தின் முக்கிய குறிக்கோள் அன்றன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலை நிலுவை ஆகக் கூடாது.

'சரி நீங்கள் போய் உங்கள் ரூமில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள். சத்யா உங்கள் வேலையை முடித்துத் தருவார்கள். நான் போய் காபி, டிபன் வாங்கி வருகிறேன்' என்று அவளிடம் கூறிவிட்டு 'சத்யா நீங்கள் காயத்ரியின் டேபிளைப் பாருங்கள் நான் வந்து விடுகிறேன்' என்று கேண்டினுக்குப் போனான்.

சத்யா வேலையைத் தொடர்ந்தாள். அதற்குள் ஸ்ரீராம் காபி, டிபனுடன் வந்தான், 'சத்யா உங்களுக்கும் சேர்த்துதான் வாங்கி வந்திருக்கிறேன். இருவரும் சாப்பிடுங்கள்' என்று டிப்பாயில் வைத்துச் சென்றான்.

சோர்வுடன் படுத்திருந்த காயத்ரியை எழுப்பி சாப்பிட வைத்துத் தானும் சாப்பிட்டு முடித்து, 'நீங்கள் சற்று ஓய்வெடுங்கள் நான் வேலையைப் பார்க்கிறேன்' என்றாள். 'இன்று என் உடல் நிலையில், ஏதேனும் வேலையில் தவறு செய்திருக்கிறேனா என்று பார்க்க வேண்டும் சத்யா' என்று பலவீனமாய்க் கூறினாள் காயத்ரி.

'ஆமாம். நீங்கள் தவறாகத்தான் செய்திருக்கிறீர்கள் நான் அவற்றை "டெலிட்" செய்து விட்டு முதலிலிருந்துதான் செய்கிறேன். கவலை வேண்டாம்' என்றாள். காயத்ரி தூங்கி

விடமுடியாத பற்றை மாற முடியாது என மனம் அறியும்.

விட்டாள். 6.30 மணிவரை வேலை நீடித்தது. முடித்து விட்டாள். எல்லார் அறைகளும் பூட்டப்பட்டிருந்தன. எல்லோரும் போய் விட்டார்கள் போலும். ஸ்ரீராமைத் தேடித் போனாள். அம்மாவின் அறைக்கு வெளியே எதையோ படித்துக் கொண்டிருந்தான்.

இவளைப் பார்த்ததும், பேப்பரை மடித்து பாக்கெட்டில் வைத்துக் கொண்டு, 'முடித்து விட்டீர்களா?' என்றான்.

'ஆமாம். வேலை முடிந்து விட்டது. ஆனால் காயத்ரி தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு லேசாய் காய்ச்சல் இருக்கிறது' என்று தயங்கிய வண்ணம் கூறினாள்.

உடனே செல்போனில் ஒரு எண்ணை அழைத்துப் பேசினாள். 'மூர்த்தி! காயத்ரிக்கு உடம்பு முடியவில்லை போலிருக்கிறது. நீ வந்து அழைத்துப் போகிறாயா? நான் கொண்டு வந்து விடவா?' என்றான்.

'வருகிறேன்' என்ற பதில் வந்திருக்கும்.

'சத்யா காயத்ரியின் தம்பி வந்து அவர்களை அழைத்துப் போவார். நான் ரும் பூட்டிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் புறப்படுங்கள், பஸ்ஸா வண்டியா?' என்றான்.

'ஓ வீலரில் வந்தேன். நானே போய்விடுவேன்' என்றாள்.

'சரி புறப்படுங்கள்' என்றான்.

'எனக்கொரு வேண்டுகோளிருக்கிறது சார்' என்றாள்.

'அம்மா வீட்டிற்குப் போயிருப்பார்களா? நன்றி சொல்லத் தோன்றுகிறது' என்று தயங்கினாள்.

'அம்மாவிற்கு வேறு வீடெல்லாம் இல்லை. மேலே அவர்கள் அறையில் இருப்பார்கள். இங்கு யாரும் அவரிடம் தனியே போய் பேசுவது கிடையாது. "பார்மாலிட்டீஸ்" அவருக்குப் பிடிக்காது. நன்றியை உங்கள் செயலில் காட்டுங்கள்' என்று இருவரும்

மாற்றம் வேண்டாம் என்பதை மாற்றி உயர முடியாது என முடிவு செய்கிறான்.

மெல்லிய குரலில் உரையாடிய போதே 'ஸ்ரீராம்' என்று அந்தத் தீங்குரல் நெஞ்சைத் தீண்டியது.

பதிலுக்கு ஸ்ரீராம் 'அம்மா' என்கிறார். இதோ வருகிறேன் என்ற தொனியில் 'அம்மா' என்று குரல் கொடுத்தார்.

'சத்யாவை இங்கனுப்பு' என்கிறார்.

மெய்சிலிர்க்கிறது சத்யாவிற்கு.

'உங்கள் குரல் அம்மாவிற்குக் கேட்டுவிட்டது' என்று மெல்லச் சிரித்தான் ஸ்ரீராம்.

'நான் சத்தம் போட்டுச் சொல்லவில்லையே' என்று பயந்து கூறினாள் சத்யா.

'நான் உங்கள் குரல் என்றது அந்தராத்மாவின் குரல். மேலே செல்லுங்கள்' என்றான்.

அங்குத் தனியாக ஓரிடத்தில் மாடிப்படிகள் இருந்தன. சுத்தமான அழகான படிகள். ஏறிச் சென்றதும் அழகிய பெரிய வராந்தா. ராக்கிங் சேர். நாலு பேர் அமரத்தக்க அழகான சோபா. சற்று நீண்ட கண்ணாடி பதித்த டீப்பாய். மூடிய ஜூரில் தூய நீர். கிளாஸ் டம்பளர்கள் சுற்றுப் புறங்களில் கண்ணாடிக் கதவுகள் கூடிய பீரோக்களில் ஒழுங்காக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட புத்தகங்கள். யாவும் கண்ணிற்கு குளிர்ச்சியூட்ட தன் இஷ்ட தெய்வத்தைத் தரிசிக்கும் இன்பவுணர்வுடன் நின்றாள்.

ஓர் அழகிய வேலைப்பாடமைந்த கதவைத் திறந்து கொண்டு வந்த அவர் "வா சத்யா" என்றார்.

யாரும் நெருங்க முடியாதவர் என்பதை இந்த ஒரு நாளில் புரிந்து கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அந்தத் தெய்வம் தனக்கு நெருங்கிய உறவு என்று உள்ளுணர்வு ஓயாது பேசுகிறதே.

'வேலை பிடித்திருக்கிறதா?' என்றார். 'வேலை, இந்தச் சூழல் இந்த நெறிமுறைகள் யாவுமே மிகவும் பிடித்திருக்கிறது' என்று நன்றியுடன் கூறினாள்.

சத்திய ஜீவியம் பரமனின் இயற்கை.

‘உன் இலட்சியத்தில் (சத்யம்) கவனமாயிரு. இந்தா’ என்று அழகான ஒரு பரிசு கொடுத்தார்கள். அவளுக்குக் கிடைத்த ஒப்பற்ற பரிசுது. சத்யம் என்ற சொல் பொறித்த மோதிரம் அது. ‘உங்களுக்கு நன்றி சொல்லவே வந்தேன்’ என்று அவர் பாதங்களில் வணங்கி எழுந்தாள். அந்த விழிகளின் ஒளி அவளைக் கட்டியிழுக்கிறது. விடை பெற முடியாமல் அவள் தவிப்பது அவருக்குப் புரிகிறது. அருகில் வந்து மெல்ல முதுகில் தட்டி அமுதம் பொழியும் அந்தச் சிரிப்புடன், ‘சென்று வா’ என்கிறார்.

எத்தனை மகிழ்ச்சி பொங்க வருகிறாள் சத்யா. தெய்வானைக்கும் மகிழ்வாயிருந்தது.

‘அம்மா! இன்று நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் இருக்கிறேன். என் சத்யம் ஜெயித்து விட்டது. இப்படி ஒரு அலுவலகத்தை எங்குமே பார்க்க முடியாது. பெரிய சட்ட திட்டங்கள் இல்லாமல் அனைவரும் சுயக் கட்டுப்பாட்டுடன் சுமுகமாய் பணி புரிவதை நினைத்தாலே இனிக்கிறதம்மா’ என்றாள்.

ஒவ்வொரு நாளும் அலுவலகத்திற்குப் போகும்போது அந்தப் புனித அம்மாவைப் பார்க்க முடியுமா? அந்த இனிய குரலைக் கேட்க முடியுமா? என்ற ஆவல் மேலோங்க தன் பணிகளைச் செய்த வண்ணமிருப்பாள்.

அங்குப் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு வேலையும், சம்பளமுமே தெரிந்தது. சத்யாவிற்கோ கரும்பு தின்னக் கூலி-போல் நல்ல நிறுவனத்தின் பணியாற்றலுடன் எந்நேரமும் உள்ளே இனித்துக் கொண்டிருக்கும் அப்புனிதப் பெண்-மணியைப் பற்றிய நினைவு. ஆனால் நாள்தோறும் அவரைச் சந்திக்க வாய்ப்பே இல்லாதிருந்தது. அவரைக் காணவும் அந்த இனிய குரலைக் கேட்கவும் நாளுக்குநாள் ஆர்வம் பெருகியது.

‘ஸ்ரீராம், சத்யாவிற்கு வேலை பிடிப்பட்டு விட்டதா?’ என்றார் அம்மா.

தனித்தன்மை தன்னை இழந்து பொதுத் தன்மையாகிறது.

‘ஆமாம் அம்மா. அவர்களுக்குத் தொழிலில் ஆர்வமும், நேர்மையும் அதிகம். அதனால் எந்த வேலையானாலும் சுலபமாய்ச் செய்து விடுகிறார்கள். நேற்றுகூட காயத்ரிக்கு மிகவும் உடம்பு முடியாமற்போனது. அந்த வேலையைச் சத்யாதான் முடித்தார்கள்’ என்றான் ஸ்ரீராம்.

அந்நிறுவனம் புதிய தொழில்நுட்ப முறை எது வந்தாலும் உடனுக்குடன் அதை ஏற்கத் தயாராகிவிடும். தக்க நிபுணர்களை அழைத்து வந்து பயிற்சி தர ஏற்பாடு நடந்து விடும்.

இந்நிலையில் சத்யாவின் பக்தியின் சக்தியால் வெளியில் அதிகம் வராத அம்மா யார் கண்ணிலும் படாத அம்மா ஓரிருமுறை காட்சி கொடுக்க நேர்ந்தது. கேண்டினுக்குச் செல்ல அறையைவிட்டு வெளியே வந்த சத்யா தன் அறையிலிருந்து வெளியே வந்த அம்மாவைப் பார்த்து விட்டாள். ‘பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்’ என்ற பழமொழி அவளிடம் பொய்த்து விட்டது. ‘பக்தி வந்திட யாவும் மறக்கும்’ என்பதே மந்திரமானது. அது அலுவலகம் என்பதை மறந்து, அம்மா நெருங்க முடியாதவர் என்பதை மறந்து, தான் சாமான்ய பணியாள் என்பதை மறந்து, நெருங்கிய உறவினரை அல்லது தோழியைக் கண்டது போல் ஓடிவந்தாள். அவள் மனநிலை அவர் நன்குணர்ந்திருந்தார். ‘ஏன் ஓடி வருகிறாய்?’ என்றார்.

‘உங்களைப் பார்க்கவே முடியவில்லையம்மா’ என்று சொல்லும் போதே அழுது விடுவாள் போலிருந்தது.

‘நீ செய்யும் வேலைதான் நான் என்று நினைத்துக் கொள். சாப்பிட்டாயா?’ என்றார் கனிவுடன்.

‘இனிமேல்தான் சாப்பிடப் போகிறேன் என்றாள். சரி. நீ போய் சாப்பிட்டுவிட்டு வேலையைச் செய்’ என்று முதுகில் தட்டுகிறார்.

காதில் ஒலிக்கும் ஒலி எல்லாம் அவளே.

மனம் குளிர்ந்து விட்டது. அவருடைய ஸ்பரிசம் இனம் புரியாத பேருணர்வைத் தருகிறது. இந்த ஆனந்தத்திலிருந்து என்னை யாராலும் பிரித்துவிட முடியாது என்கிறது உள்ளுணர்வு. - (Lord Thou has given me the happiness infinite. What being, circumstance can have the power to take it away from me).

கணப்பொழுதில் மாடியேறி மறைந்துவிட்டார்.

கேண்டனிலிருந்து திரும்பி வந்த சிலர் இவளை வியப்புடன் பார்க்கிறார்கள். அவளுக்கோ அந்தத் தரிசனவுணர்விலிருந்து மீள முடியவில்லை.

அவள் தனக்களிக்கப்படும் வேலைகளை விரைவில் முடித்து அடுத்தவர் வேலையையும் முடிக்க உதவுகிறாள். எல்லோரும் பணி முடித்துப் போன பின்னும் போகாது காத்திருக்கிறாள். அம்மாவை எப்படியாவது பார்க்க முடியாதா என்ற ஏக்கம்தான் காரணம். இவள் மனநிலை புரிந்து அம்மாவும் தற்செயலாய் இவள் பார்வையில்படும்படி சற்று வெளியே வருகிறார். பார்த்த உற்சாகத்துடன் சென்று விடுவாள். ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீராமுக்கு மட்டுமே தெரிந்த அவள் செயல் சிறிது சிறிதாக பலர் கவனத்திலும் வந்தது. அவளின் இந்தச் செயல் யாருக்கும் புரியவில்லை. இங்குப் பணியாற்றும் எவருக்கும் அம்மாவே ஆர்டர் கொடுத்ததில்லை. ஸ்ரீராம் சார் வேலையது. அம்மாவின் அறையும் எப்போதும் திறந்திருக்காது. அவர் எங்கிருக்கிறார் என்பதும் எவருக்கும் தெரியாது. ஸ்ரீராமிடம் மட்டுமே அவர் தொடர்பு. ஆனால் சத்யாவிற்கு அவரே நேரில் வந்திருக்கிறார். அவள் திறமையும், உழைப்பும் யாவர் கவனத்திற்கும் வந்து விட்டது.

அந்நிலையில் புதிய தொழில் நுட்பம் பற்றிய தகவல் அறிந்த அம்மா அந்த நிபுணரை வரவழைத்திருந்தார். யாரேனும் ஒரு திறமைசாலிக்கு அவர் பயிற்சி தந்து விட்டுப் போவார். அவரிடமிருந்து மற்றவர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கற்றுக்

சுயநலத்திற்கு மெய்யில்லை.

கொண்ட ஒருவர் இன்னொருவருக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். இது அந்த நிறுவனத்தின் ஒருமுறையாகக் கையாளப்பட்டு வந்தது.

நீண்ட நாட்களாய் அம்மாவின் திருவுருவம் கண்ணில் படாததால் மிகவும் ஏக்கங் கொண்டு மாடிப்படியில் உட்கார்ந்து விட்டாள்.

ஸ்ரீராம் அவளிடம், 'சத்யா இங்கே ஏன் உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள். எழுந்து வந்து இருக்கையில் உட்காருங்கள். அம்மாவுக்கு இது பிடிக்காது' என்றான்.

சத்யாவிற்கு கண் கலங்கி கண்ணீர் பெருக அடக்க முடியாமல் தவித்தாள்.

'வேலை முடிந்து விட்டதா? ஏன் வீட்டிற்குப் போகவில்லை.'

'அம்மாவைப் பார்க்க வேண்டும்' என்கிறாள்.

'சத்யா, அம்மாவை யாரும் பார்க்க முடியாது தயவு செய்து புறப்படுங்கள்' என்றான் ஸ்ரீராம். வேறு வழியின்றி சென்று விட்டாள். மறுநாளும் அவள் காத்திருக்கவே அம்மாவே ஸ்ரீராமை அழைத்து 'அவளை வரவிடு' என்றார்.

வேகமாக மாடிப்படிகளில் ஏறி அவர் இருப்பிடம் சென்று- விட்டாள். அவர்களைப் பார்ப்பதில் தான் அவள் எப்படிப் பரவசப்படுகிறாள். அவள் தூய அன்பு அவருக்கு நன்றாகவே புரிந்தது.

'சத்யா, வீட்டில் அம்மா நன்றாக இருக்கிறார்களா? நீ மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறாயா?' என்கிறார்.

'ஆமாம் அம்மா. நானும் அம்மாவும் தங்கள் கருணையால் நன்றாக இருக்கிறோம்.'

'சரி நேரமாகிறது புறப்படு' என்கிறார்.

உயர்ந்த குணங்களும், குணங்கள் என்பதால் நீடிக்கா.

பிரிய மனமின்றி நிற்கும் அவளை அருகில் வந்து அணைத்து, 'உன் அன்பு எனக்குத் தெரியும் சத்யா. நான் எப்பொழுதும் உன் நினைவில் இருந்து கொண்டு தானே இருக்கிறேன். உன் வேலையில் நானல்லவா வெளிப்படுகிறேன். அம்மா வீட்டில் தனியே இருப்பார் புறப்படு' என்கிறார். அவர் பாதங்களில் குனிந்து வணங்கி, அவர் கைகளைக் கண்ணில் பதித்துக் கொண்டு மனம் நிறைந்து விடை பெறுகிறார். இவள் செயல் சிறிது சிறிதாக வெளியே பரவி விட்டது.

இதுவரை இயல்பாய் நடந்து கொண்ட சக ஊழியர்கள் மன நிலையில் சிறிது சலனம் வந்து விட்டது. இதுவரை தங்கள் கண்ணிலும் படாத அம்மா இவளை மட்டும் இப்படிக் கொண்டாடுகிறாரே.

பொறாமை என்ற அசுரன் மெல்ல உள்ளே நுழைந்துவிட்டான். 'அழுக்காறு என ஒரு பாவி' என்று வள்ளுவர் ஒதுக்கிய பாவிக்கு இங்குள்ளோர் இடம் கொடுத்து அழைத்துக் கொண்டனர். அதன் விளைவு இப்போது புதியதாய் கற்பிக்கப்பட்ட தொழில் நுட்பத்தை இவளுக்குக் கற்பிக்கப் போவதில்லை என்று முடிவு செய்ய வைத்தது. இது எதுவும் தெரியாமல் சத்யா இயல்பாகத் தன் வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தாள்.

இங்கு இந்நிறுவனம் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டிய முக்கிய செய்தி ஒன்றுண்டு. மேல் வகுப்பினர் என்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு உயர் கல்வி வாய்ப்புகளில் குறைந்த அளவு வாய்ப்புகள் கொடுத்து, பிற்படுத்தப்பட்டவர் ஏற்றம் பெற அவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு கொடுத்த நிலையில் தள்ளப்பட்ட மேல் வகுப்பினர் பாரம்பரியத்தால் உடம்பிலே ஊறிப் போன சில பக்குவங்களால் அதிகத் திறன் பெற்ற காரணத்தால் படிப்பிலும் பிற துறைகளிலும் வல்லுநராக விரைவில் உருவானார்கள். பெருங்காய பாண்டமாக சில சிறப்புகளை இழக்காதிருந்தனர். எனினும் வாய்ப்புகள் மறுக்கப்பட்டன. அச்சூழலில் தள்ளப்பட்ட மேல் வகுப்பினரைக் கொண்டே அமைக்கப்பட்ட நிறுவனம்

நம் ஆசைக்கு இறைவனின் உத்தரவு 'அற்புதம்'.

இது. எங்கெல்லாம் அவர்கள் தள்ளப்பட்டார்களோ அங்கிருந்து சத்தியத்திற்கு வர, அம்மா அவர்களை ஆதரித்தார். இங்கு விதி முறைகள் விதிக்கப்படாமல் சுயக் கட்டுப்பாட்டுடன் இருப்பதை அம்மா விரும்பினார்.

சத்யா தூய அன்பால் அம்மாவைத் தெய்வமாக உணர்ந்து பக்தி செய்கிறாள் என்பதை உணராத சக ஊழியர்கள் அவளை மட்டும் அம்மா பாராட்டுவதாகப் புரிந்து கொண்டு பொறாமை வயப்பட்டனர். சத்யா தன் வேலைகளை விரைந்து முடித்துவிட்டு, அடுத்தவர் வேலைகளையும் எடுத்துச் செய்வாள். இந்நிறுவனத்தில் அடுத்தவர்க்கு சமயத்தில் வேலையில் கை கொடுப்பது நிலுவை இல்லாமல் பணிகளை முடிப்பது கொள்கையாகவே இருந்தது.

சத்யா வருவதற்கு முன்பே தாங்கள் மேற்படி கொள்கைகளை மேற்கொண்டு சிறப்பாகச் செய்யவில்லையா? அப்போதெல்லாம் தங்களைப் பாராட்டாத அம்மா இன்று இவளை மட்டும் ஏன் தூக்கி வைத்துக் கொண்டாட வேண்டும் என்று நினைக்கத் தொடங்கினர். எனவே, புதிய முறைகளை அவளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கப் போவதில்லை என முடிவெடுத்தனர். வித்யா தானம் செய்ய வேண்டிய விதியை விட்டு வித்யா கர்வத்தால் செயல்பட்டனர். மேற்குலம் கர்வப்பட்ட போது கீழ்க்குலம் நந்தனை உற்பத்தி செய்தது. இறைவன் வித்தைக்கு மயங்குவதில்லை. பக்திக்கே மயங்குவான் என்பதால் நந்தனாருக்குப் பூரண கும்பம் வைத்து அழைத்துக் கொண்டதில் வியப்பென்ன! அதே கதைதான் இங்கும்.

சத்யாவிற்குச் சாதி வேலை பெற்றுத் தந்த இடங்களில் அவள் சத்யம் ஏற்கப்படவில்லை. இங்கோ சத்யம் சத்தியத்தை ஏற்றது.

ஆசை இறைவன் மீது எழுந்தால் சபாவம் தெய்வ சபாவமாகும்.

இதை உணராத சக ஊழியர்கள் அவள்மேல் பொறாமையால் அவளை மறைமுகமாக ஒதுக்கினர். புதிய முறைகள் இவளுக்கு மட்டும் கற்றுக் கொடுக்கப்படாததால், இவள் வேலையையும் மற்றவர்களே செய்து, இவளுக்கு ஒரு வேலையும் இல்லை என்பது போல் செய்தனர். உழவனுக்கு உழாமல் இருக்க முடியாதது போல் சத்யாவிற்கு உழைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

அவள் சோர்வைக் கண்ட ஸ்ரீராம், 'சத்யா மேடம் ஏன் சோர்ந்து போயிருக்கிறீர்கள்? காபி வாங்கி வரட்டுமா?' என்று பரிவுடன் கேட்டான்.

'வேண்டாம் வேண்டாம். சோர்வெல்லாம் ஒன்றுமில்லை. புதிய தொழில் முறை கற்றுக் கொள்ளும்வரை அதிக வேலை செய்ய முடியாதே என்ற குறைதான்' என்றாள்.

'இங்குள்ளவர்கள் யாவரும் எப்போதும் ஒற்றுமையாகத்தான் செயல்படுவோம் அம்மா யாரையும் தனியே அழைத்துக் கண்டித்ததோ, பாராட்டியதோ இல்லை. அவர்கள் நேரிடையாக எதிலும் தலையிடமாட்டார்கள். நாங்களே பொறுப்புடன் நடந்து கொள்வதைத்தான் விரும்புவார்கள். அம்மா எதையும் காரணமின்றிச் செய்யமாட்டார்கள். அவருக்குத் தனிப்பட்ட விருப்பு, வெறுப்பு எதுவும் கிடையாது. நேரம் வரும்போது மற்றவர்கள் உங்களைப் புரிந்து கொள்வார்கள்' என்று இதமாகக் கூறிச் சென்றாள்.

அவள் ஒதுக்கப்படுவதை அம்மா அறிவார். அது அறியாமையின் விளைவு என்பதையும் அவர் அறிவார்.

(தொடரும்...)

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvali Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvali Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

நன்றியறிதல்

ஒரு தலைமை ஆசிரியர், அவர் மகன் 17 முறை B.A. எழுதி முடிவாக தகப்பனார் உதவியால் பாஸ் செய்தான். தான் தலைமை ஆசிரியராக இருந்த பள்ளியில் மகனும் தலைமையாசிரியராக வேண்டும் என்பது அவர் அவா. அவனால் எந்தப் பரீட்சையும் பாஸ் செய்ய முடியாது என்பதால் YMCA-வில் டிப்ளமா எடுத்து வேலைக்கும் போனான். தகப்பனார் உயர்ந்த ஆங்கில அறிவுடையவர். பள்ளியில் எந்தக் கட்டுப்பாட்டையும் அவரால் கொண்டு வர முடியவில்லை. மகன் தகப்பனார் ஓய்வு பெற்றபின் அவரைப் புறக்கணித்தான். அவரிடம் 4 ஆண்டுகள் வேலை செய்த ஆசிரியர் அதைக் கேள்விப்பட்டு மனம் நொந்து, அவர் திறமையை நினைவு கூர்ந்து பாராட்டி கடிதம் எழுதினார். அந்த நாளில் அவர் பென்ஷன் 60 ரூபாய். கடிதத்துடன் 100 ரூபாய் விஸ்வாசத்தின் அடையாளமாக அனுப்பினார்.* தலைமையாசிரியர் தன்னைப் பாராட்டிய இளைஞரைத் தன்னை வந்து சந்திக்கச் சொன்னார். மகிழ்ந்து பாராட்டினார். இளைஞர் அதுபோன்ற நன்றியறிதலை அதிகமாக அனுபவித்தவரில்லை. அத்துடன் தலைமையாசிரியர் பென்ஷன் வாங்க தன்னூருக்கு வரும் பொழுது பழைய ஆசிரியர்களைச் சந்திப்பார். அந்தநேரம் தான் மறந்த இளைஞன் செய்ததைக் கூறி மகிழ்வார். இளைஞர் பலருக்கும் பெரு உதவி செய்தவர். அவருள் ஒரு சிலரே உதவியைக் கண்டு கொள்வர். எவரும் நன்றியை உணர்ந்ததில்லை. என்ன நடந்தது எனத் தெரியவில்லை. மகன் B.T. பாஸ் செய்து, தகப்பனார் வேலை செய்த பள்ளியிலேயே தலைமையாசிரியராக வந்து தகப்பனார் எண்ணத்தைப் பூர்த்தி செய்தான். அவரே தகப்பனார் மறந்தவரை நினைவுட்டினான். அது எளிய செயலானாலும் அவன் பெற்ற பலன் பெரியது. அவருடைய நெகிழ்ந்த நன்றியுணர்வு அவர் ஆழ்ந்த அபிலாஷையைப் பூர்த்தி செய்தது. மகன் தலைமையாசிரியரானாலும் அவன் “திறமை”-க்கு ஏற்றவாரே “பெயர்” வாங்கினான்.

☪

* தன்னிடம் 4 ஆண்டுகள் வேலை செய்தவரை 15 ஆண்டுகள் கழித்துத் தலைமை ஆசிரியர் மறந்துவிட்டார். மகன் அவரை நினைவு கூர்ந்தான்.

ஆசிரியரும் - மாணவரும்

பல்கலைக்கழகத்தில் இளம் ஆசிரியர் மாணவருடன் நெருங்கிப் பழகுவார். அவர் வீட்டில் எப்பொழுதும் மாணவர்களிருப்பார்கள். பழைய மாணவரிடமிருந்து கடிதம் வரும். மாணவர்களில் சிலர் ஊருக்கு ஆசிரியர் போய் அவர்கள் வீட்டில் தங்குவார். இந்தப் பழக்கம் எந்த நாளிலும் ஆசிரியர்களிடம் காணப்பட்டதில்லை. அவருக்கு ஒரு மாணவர் அறிமுகமானார். ஒரு மணி நேரம் பேசியபின் எழுந்து விடைபெறும் பொழுது நாளைக்கு வருவீர்களா எனக் கேட்டார். கட்டாயம் நாளைக்கு வர வேண்டும் என ஆசிரியர் வேண்டுகோள் விடுத்தார். அம்மாணவர் மறுநாளும் அதன்பிறகு தினமும் 1 ஆண்டு அவர் வீட்டிற்கு வந்து நாள் முழுவதும் தங்குவார். மாணவர் வேறு ஊருக்குப் போய்விட்டார். ஆசிரியர் அவரை வழியனுப்ப ஸ்டேஷனுக்கு வந்தார். ரயில் புறப்படும் பொழுது ஆசிரியர் “என்னை உங்களுருக்கு அழைக்கவில்லையே, அழைக்காவிட்டாலும் நான் வருகிறேன்” என்றார், வந்தார். ஆசிரியரைத் தன் ஊருக்கு அழைக்கலாம் என மாணவனுக்குத் தோன்றவில்லை. பிரியம் வயது அந்தஸ்தைக் கடந்து செயல்-படுகிறது. பல்கலைக்கழகத்தில் Junior most என்பதால் அவரை Staff Association Secretary ஆக்கினார். சிறந்த பேச்சாளர். எல்லாக் கூட்டங்களிலும் தவறாது பேசுவார். செனட்டில் மெம்பராவது ஆசிரியருக்கில்லை. Syndicate-இல் ஆசிரியர்கள் இருப்பதில்லை. இவர் செனட்டிலும், Syndicate-இலும் எளிதாக மெம்பராகி நிர்வாகத்தில் பல வகையிலும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தார். நிர்வாகம் அவரை எளிதில் நிர்மூலமாக்கலாம். செய்யவில்லை. தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதைத் தடுத்தனர். பிரபலமானவர் என்பதால் செனட் எலக்சனில் எப்பொழுதும் முதலாவதாக வெல்வார். 3 ஆண்டுகள் Syndicate-க்குள் வர முடியவில்லை. நிர்வாகம் அவருடன் சமாதானமாக முயன்றது. அவர் பல்கலைக்கழகத்தை விட்டு வேறு கல்லூரியில் புரொபசரானார். சமாதானம் செய்து நிர்வாகமே அவரை Syndicate-இல் நியமித்து பல்கலைக்கழக Professor-ஆக நியமிப்பதாகவும், கடுமையாக எதிர்ப்பதை கைவிட வேண்டும் எனவும் கேட்டது. தானே வலிந்து பிரியத்தில் மாணவனைப் பாராட்டும் குணத்தின் எதிரொலி நிர்வாகம் அவர் திறமையைப் பாராட்ட முன்வந்தது.

☪